

ACADEMIA ROMÂNĂ

SCRISORI INEDITE

ALE LUI

TUDOR VLADIMIRESCU

DIN ANII 1814—1815

DE

N. IORGA

MEMBRU AL ACADEMIEI ROMÂNE.

CU 3 SCRISORI DE 14 PAGINE FACSIMILATE

EXTRAS DIN:

ANALELE ACADEMIEI ROMANE

Seria II. — Tom. XXXVII.

MEMORIILE SECȚIUNII ISTORICE

BUCUREȘTI

LIBRĂRIILE SOCEC & Comp. și C. SFETEA

LEIPZIG

OTTO HARRASSOWITZ.

VIENA

GEROLD & COMP.

1914.

87.474

Prețul 1 leu 50 bani.

Analele Societății Academice Române. — Seria I:

Tom. I—XI. — Sesiunile anilor 1867—1878.

Analele Academiei Române. — Seria II:

L. B.

<i>Tom. I—X. — Desbaterile și memoriile Academiei în 1879—1888.</i>	
<i>Indice alfabetic al volumelor din Anale pentru 1878—1888 . . . . .</i>	2.—
<i>Tom. XI—XX. — Desbaterile și memoriile Academiei în 1888—1898.</i>	
<i>Indice alfabetic al volumelor din Anale pentru 1888—1898 . . . . .</i>	2.—
<i>Tom. XXI—XXX. — Desbaterile și Memoriile Academiei în 1898—1908.</i>	
<i>Indice alfabetic al volumelor din Anale pentru 1898—1908 . . . . .</i>	2.—
<i>Tom. XXXI. — Desbaterile Academiei în 1908—9 . . . . .</i>	5.—
<i>» XXXI. — Memoriile Secțiunii Istorice . . . . .</i>	10.—
<i>» XXXII. — Desbaterile Academiei în 1909—1910 . . . . .</i>	5.—
<i>» XXXII. — Memoriile Secțiunii Istorice . . . . .</i>	14.—
Știri despre veacul al XVIII-lea în țerile noastre după corespondențe diplomatice străine. I, 1700—1750, de <i>N. Iorga</i>	—50
Arhiva senatorilor din Chișinău și ocupația rusească dela 1806—1812. III. Amănunte asupra Moldovei dela 1808 la 1812, de <i>Radu Rosetti</i>	1,60
— IV. Amănunte asupra Țerii-Românești dela 1808 la 1812, de <i>Radu Rosetti</i>	2,—
Despre elementele cronologice în documentele românești, de <i>N. Docan</i>	1,20
Partidele politice în Revoluția din 1848 în Principatele Române, de <i>A. D. Xenopol</i>	—50
Studii privitoare la numismatica Țerii-Românești. I. Bibliografie și documente, de <i>N. Docan</i>	—60
Știri despre veacul al XVIII-lea în țerile noastre după corespondențe diplomatice străine. II, 1750—1812, de <i>N. Iorga</i>	—80
Conflictul dintre guvernul Moldovei și mănăstirea Neamțului. I. Înainte de 1 Iunie 1858, de <i>Radu Rosetti</i>	1,60
Marele spătar Ilie Țifescu și omorirea lui Miron și Velîșco Costin, de <i>I. Tanoviceanu</i>	—50
Luptele dela Ogretin și Teișani din zilele de 13 și 14 Septembrie 1602 (7111), de <i>General P. V. Năsturel</i>	—50
Conflictul dintre guvernul Moldovei și mănăstirea Neamțului. II. După 1 Iunie 1859, de <i>Radu Rosetti</i>	1,50
Din amintirea unui boier Moldovean din jumătatea întâi a veacului XIX, <i>Dimitrie Ghițescu</i> , 1814—1878, de <i>A. D. Xenopol</i>	—70
«Doamna lui Ieremia Vodă», de <i>N. Iorga</i>	1.—
Sociologia și socialismul, de <i>A. D. Xenopol</i>	—20
Despre metoda în științe și în istorie, de <i>A. D. Xenopol</i>	—20
Țara Severinului sau Oltenia, de <i>Dr. At. M. Marienescu</i>	—50
<i>» XXXIII. — Desbaterile Academiei în 1910—1911 . . . . .</i>	4.—
<i>» XXXIII. — Memoriile Secțiunii Istorice . . . . .</i>	12.—
Francisc Rákóczy al II-lea, înviatorul conștiinței naționale unguerești și Români, de <i>N. Iorga</i>	—40
Un călător italian în Turcia și Moldova în timpul războiului cu Polonia, de <i>N. Iorga</i>	—30
Două documente privitoare la revolta boierilor din țara Făgărașului în favoarea lui Mihnea Vodă numit cel Rău, 1508—1510, de <i>Ioan Pușcariu</i>	—20
Carol al XII-lea, Petru cel Mare și țerile noastre, de <i>N. Iorga</i>	1.—
Câteva note despre cronicile și tradiția noastră istorică, de <i>N. Iorga</i>	—20
Alte lamuriri despre veacul al XVIII-lea după izvoare apusene. Luarea Basarabiei și Moruzestii, de <i>N. Iorga</i>	—40
Răscoala Seimenilor în potriiva lui Mateiu Basarab, de <i>N. Iorga</i>	—30
Cevă despre ocupațiunea austriacă în anii 1789—1791, de <i>N. Iorga</i> . Insemnătatea Divanurilor ad-hoc din Iași și București în istoria renașterii României, de <i>D. A. Sturdza</i> :	1.—
— I. Tratatul de Paris din 30 Martie 1856	—40
— II. Anul 1856	1,20
— III. Anul 1857	1,60
— IV. Lucrările Divanurilor ad-hoc din Iași și București.	1,60
— V. Anul 1858. Căimăcamia din Moldova a domnilor Ștefan Catargiu, Vasile Sturdza, Anastasie Panu	1.—
Partea Românilor din Ardeal și Ungaria în cultura românească (influențe și conflicte), de <i>N. Iorga</i>	—20
Munții Tâmaș și Tămășel, de <i>Ioan Pușcariu</i>	—20
Dinastia lui Radu Negru Vodă în Ungro-Vlahia (Valahia Mare) și Dinastia Basarabilor în Oltenia (Valahia Mică) și în Valahia Mare, de <i>Dr. At. M. Marienescu</i>	1.—

SCRISORI INEDITE ALE LUI TUDOR VLADIMIRESCU

DIN ANII 1814—1815

DE

N. IORGA

Membru al Academiei Române.

Ședința dela 20 Iunie 1914.

I.

Dela Aricescu, autorul unei Istorii a Revoluției dela 1821, sprijinită pe memoriile contemporane date în ziare, pe un număr de acte pe cari însuș le adunase și pe mărturisirile vagi și confuze ale bătrânilor panduri rămași în vieață până atunci, — cercetările privitoare la *actul* lui Tudor Vladimirescu, act important și prin ideile cari însuflețeau și conduceau pe căpetenie, și prin larga participare a țărănimii oltene la o mișcare armată pentru «popor» și «țară», n'au înaintat decât prea puțin. Intr'o broșură din colecția «Steaua»: «Domnul Tudor din Vlădimiri», am întregit, cred, esențial istoria răscoalei prin nouă acte românești oltene și prin rapoartele consulare austriace. Iar acum în urmă arătam cât datorește Tudor acelei răscoale sârbești, bine cunoscută lui pentrucă, în calitate de ofițer al Crucii subț Ruși, luptase alături de dânsa, care, mai fericită decât pornirea românească din 1821, a dus printr'o neconținută, firească și neîmpiedecată dezvoltare, la întemeierea Statului de țărani al Serbiei moderne (1).

Despre personalitatea «Domnului» mulțimilor nu știm azi mult mai mult decât spuneă Aricescu. În cărticica menționată scrisori contemporane ne-au servit a reconstitui cadrul în care a trăit el ca ostaș între 1806 și 1812, când Rușii veniseră din nou cu făgădueli de libertate, puindu-ne, data aceasta, și arma în mână. Răposatul Gr. G. Tocilescu publicase în «Revista» sa (2), după fresca dintr'o

(1) Cf. Iorga, *Istoria Statelor balcanice* și în aceste «Anale», *Clopotul lui Caragheorghe*.
Analele A. R. — Tom. XXXVII.—*Memoriile Secț. Istorice.*

bisericuță mehedințeană la Prejna, al cărui ctitor a fost Tudor, un chip al acestuia, cu totul deosebit de acela pe care Aricescu în 1808 se poate zice că l-a creat prin imaginație pe temeiul unor povestiri de panduri. Am dat eu însumi (1) cartea domnească, din 20 Decembrie 1806, prin care «Theodorache Vlădimirescu biv vtorî Comis» e numit vătaf al plaiului mehedințean Muntele-de-sus, și zapisul, din 12 Martie 1808, prin care se vinde un vad de moară pe Topolnița «dumnealui biv Vel Slugeru Theodor Vlădimirescu, comandir». Deunăzi liceul din Severin a căpătat pentru mica sa colecție o *însemnare de mâna lui*, o «Perilipsis de toată cheltuiala morii din Cloșani, când am făcut-o întâi», care e din 27 Septembrie 1820 și arată pe fostul vătaf al plaiului ca pe un harnic și socotit gospodar, însemnându-și «chiriile», «zilele de lucru», vedrele de vin și «raichiu», «făina de porumbi» și «ocile de brânză» pentru băutura și mâncarea lucrătorilor, ca și materialele întrebuintate: piatră dela Vai-de-ei și șindrila (2). Răposatul Ștefulescu găsisse și publicase scrisoarea, în 5 Septembrie 1820, a lui Tudor către «alū său măi mare, ca unū frate, dumnealui bivū Velū Medelnicerū Grigorașco Bălteanulū, epistatulū Logofeții alū 3 alū Divanului Craiovei», pentru locuitorii din Purcarii Gorjului, co-moșneni ai săi (3). În sfârșit d-l N. Bănescu a tipărit un interesant studiu cu privire la moștenirea de 12.350 de lei a lui Tudor, și la această revelație s'a adaus de d-l Al. T. Dimitrescu, după condica schitului Cioclovina, din Gorj, pomelnicul din 1812, Fevruarie, — scris în Cerneți —, al «Slugerului Theodor, comandirul pandurilor» sau, zice duhovnicul său, ieromonahul Chiriac, «maiorul muscălesc» (4). Acte privitoare la Vistierul Pavel «Vlădimirescu», fratele lui Tudor, dus la Vidin, și la soția lui Balașa, «fată de boierī», cu care el nu trăise «neci doă lunī de zile» — «nu-ī știū», spune ea într'o jalbă, «nici binele, nici răul», — au apărut în volumul VI din ale mele *Studii și documente* (5). Să nu uităm steagul lui din 1821, păstrat azi în Arsenal, descris întâiu de mine, în «Neamul Românesc» din Iulie 1906 și reprodus în Cartea de cetire a d-lui Sadoveanu.

Alte autografe decât acelea din Severin și Târgu-Jiului credeau că posedă Academia Română și câteva persoane particulare. *Astăzi o întam-*

(1) *Studii și doc.*, VI, pp. 511—2, n-le 286—7.

(2) *Ibid.*, VII, pp. 7—8.

(3) *Gorjul istoric și pitoresc*, Târgu-Jiului 1904, p. 358.

(4) *Revista pentru istorie, arheologie și filologie*, XI, p. 334 și urm.

(5) *Studii și doc.*, VI, pp. 517—8, n-le 301—3.

plare fericită mă face să pot înfățișa mai multe scrisori, unele destul de lungi, ale lui. Și comparația lor cu presupusele autografe ale Academiei arată că unul din ele e o simplă copie de proclamație din 1821, sub care s'a imitat iscălitura «Theodor», iar alta — răvaș de trecere — n'are dela Tudor decât acest singur cuvânt, care în corpul scrisorii se înfățișează altfel, cu o în loc de w în locul cerut de ortografia grecească și cirilică. *Scrisorile noastre sunt, dacă nu singurele autografe cunoscute ale lui,* — căci, pe lângă răvașul său reprodus de Ștefulescu, Aricescu dăduse în Apendice, cu facsimile, scrisoarea lui, către Ghiță Răescu, din 1-iu Martie 1811, aflătoare la D. Hergot din com. Târnița (Mehedinți), iar, la Documente, însemnări de pe cărți ori acte de danie din 1808 și 1819 (originalele la el) (2), — *singurele cari formează o corespondență întreagă.*

II.

Dar însemnătatea lor cea mare nu stă în aceasta.

Nu că ele ar povesti evenimente însemnate. Nu sunt din 1821, cum nu sunt nici din vremea războiului cu Turcii, la care Tudor a luat parte sub steagurile împărătești. *Ele aparțin unei epoce intermediare, absolut necunoscute, din viața lui: anii 1814 și 1815.* Căci, din ce se cuprinde în ele, vedem cât de schimbate sunt faptele în amintirea bătrânilor cu privire la cele făcute de dânsul după pacea din 1812. Nu povestește, din acest izvor, Aricescu că un capugiul venise să-l ducă pe Tudor la Constantinopol, luându-l din curțile dela București ale lui Constantin Samurcaș, că el a fugit la Vasile Murgescu în Târgu-Jiului, că a fost trecut de egumenul dela Lainicii Gorjului în haine călugărești în Ardeal, că, de necaz, capugiul, care-i aflase urma, arse casa din Cerneți și trimise la Poartă un cap oarecare? Nu spune Dârzeanu că, mergând la Viena ca să scape de răspunderea uciderilor orânduite de dânsul, a fost făcut maior de Împăratul Francisc (3)?

Că Tudor avuse legături cu Glogovenii o știe, după același Aricescu, toată lumea. Dar interpretarea lor e cu totul greșită. Ioan Glogoveanu, care l-a adăpostit pe energicul și istețul băiat de țaran, ar fi poruncit fiului, Nicolachi, să-l îndepărteze ca primejdios. Iar acesta, tovarăș de copilărie, l-ar fi iubit pentrucă, între altele, ar fi

(1) Ștefulescu, *Istoria Târgu-Jiului*, Târgu-Jiului 1906, p. 49.

(2) Pp. 12—3.

(3) Aricescu, I, pp. 23—4.

Intovărășit pe soția acestuia, ca om singur, într'o călătorie de plăcere în Rusia, până ce, descoperind o intrigă de dragoste a cocoanei cu Caimacamul din Craiova, o denunță și fuge de urmăriri la Regep-Pașa (*sic*) din Adacalê, prin mijlocirea poruncitoare a căruia își câpătă iertarea, pentru ca apoi să intre în conflict cu Nicolachi Glogoveanu el însuș (1).

De fapt, Ioan Glogoveanu, pe care-l cunoaștem din 1790 ca boier fruntaș, în Divanul oltean, cu 200 de lei pe lună (2) și ale cărui frumoase case din Craiova fură arse la 1801 (3), avu un fiu, Nicolae, Păharnic în 1803, care călătorise înainte de aceasta și prin Ardeal, unde făcea comenzi apoi la marele negustor Hagi Constantin Pop (4).

Se vede însă din scrisorile noastre rostul acestei călătorii așa de însemnate. La Viena se află bătrânul Constantin Ghica Banul și fiică-sa, soție a tânărului Glogoveanu, Elenco, cu fetița Masinca, Masincuța. Tânăra jupâneasă, pe care o întovărășia acolo o prietenă, dintre Fălcoieni, moare, de o boală de piept sau de inimă. Prietena e învinuită că a tănuit o parte din moștenire. O slugă, Maria, fură pe bătrân de ceasornic și de moaște.

Trebuie un om hotărît și priceput ca să descurce lucrurile. Nicolae, văduvul, îl găsi în Tudor, care-i zicea «cocoane» și-i «sărută mânilor», dar știa să-i dea sfaturi, să-i facă muștrări, să-i vorbească de credința sa, de siguranța serviciilor sale desinteresate, de cinstea ce caută în toate faptele sale. El știa pravilele — singur o spune —, știa grecește — n'am fi crezut-o! — și, din călătoriile sale de afaceri în Ardeal, pomenite de Aricescu, și nemțește — am fi crezut-o și mai puțin! Cunoștea rosturile «Nemților», «neam tiran» după socotința lui, și nu se arătă înfricoșat de nimic.

Merse deci acolo în 1813—14, puse la popreală pe Fălcoianca, pe care zice el că ar fi vrut s'o ardă în mânia lui de om violent, începù un lung și greu proces înaintea instanțelor judecătorești și, sfātuind pe Nicolae să invoace calitatea sa de străin pentru a-și putea moșteni — el, și nu copiii — soția moartă, îl câștigă. Luă asupra-și sarcina de a aduce pe Masinca, un «înger de

(1) *Ibid.*, p. 16 și urm.

(2) *Studii și doc.*, VIII, p. 107, no. 10.

(3) *Ibid.*, p. 115, no. 41.

(4) *Ibid.*, p. 39, no. 217. El trăia la 1823 în Cerneți (*ibid.*, p. 67, no. 441). Și în Fărnică, *Din istoria comerțului la Români*, pp. 227—8 (una în întregime). Eră ispravnic de Mehedinți, și poate că viața i s'a prelungit până pe la 1830 (inedite, cari vor formă volumul *Starea agricolă, administrativă și socială a Olteniei în epoca lui Tudor Vladimirescu*).

copil» — scrie însuș —, tocmi caleașca și porni, dar bătrânul îi opri în cale și luă la el fata pentru mângâiere (1), *parigorie*, deși lăsase pe mama ei în lipsă.

Tudor veni singur prin Banat. Dar la «Rușava», Orșova, află că Adalâii, Turcii din Ada-Calè, pradă până la plaiul Novacilor. Cunoaștem această răsvrătire din Dionisie Ecclesiarhul. Turcii cereau zaharele ca pentru Vidin, ei ocupară Mehedințul și Gorjul, «puind ispravnici și zapcii», ei pradă Strehaia și amenință Craiova însăș, care «se sparge», spre folosul «crailor». Panduri se ridică atunci hoțește, pradă, ucid, jăfuesc mânăstirile dela munte. Trebui să intervie Pașa de Vidin și aianul din Rașova; Craiova avu o garnizoană de Turci până la sfârșitul anului 1815 (2).

De aceea zăbovi Tudor luni întregi la Orșova, corespunzând prin poșta Sibiiului sau prin «pezodrom», curier, cu stăpânul său în București, pe când Adalâii îi stricau toată gospodăria din Cerneți, fără ca el s'o poată împiedeca.

III.

Dar scrisorile au o și mai mare însemnătate prin aceea că din ele *sufletul lui Tudor în tinereța d'întâiu se vedește încă mai bine.*

E un om foarte cult pentru vremea și clasa lui. Nu vom mai putea spune de acum înainte că scrisul lui, idei politice și formă, e datorit numai inspirației și chiar redacției străine: un episcop Ilarion, un consul Pini, un Petrache Poienaru poate. Inainte chiar de a intra în acele legături cu Rușii, cari i-au folosit de sigur așa de mult și subt acest raport, înainte de a vedea marele exemplu, plin de învățături, al Sârbilor, el căpătase în casa Glogoveanului aceeaș învățatură ca și fiul acestuia. De aceea știă grecește, de aceea pricepeă nemțește, de aceea aveă o slovă așa de frumoasă, de aceea scriă așa de ortografic și-și legă fraza așa de sigur. De aceea aveă interes pentru problemele politice și se bucură că va fi la Viena în clipa solemnă a adunării diplomaților cari erau să repartizeze, în vestitul Congres, prada smulsă lui Napoleon (amintim și legăturile lui la Viena cu prietenul lui Ghica, Kirlian, devenit baron de Langenfeld, care susținuse la început opera lui Rhigas (3). In sfârșit de aceea el recomandă prietenului «coconul Nicolae» să-și

(1) Fata se mărită într'un târziu cu un Tache Filișanu.

(2) P. 233.

(3) V. scrisoarea din 25 Noemvrie 1814 și aceste *Anale*, XXXVI, p. 927.

lase isteața față la Viena pentru a deprinde limbi străine și a nu rămâne, ca atâtea din țară, «în rândul dobitoacelor». De aceea știe să caute pensioane. De aceea se ocupă de locul unde învață acolo odraslele boierilor din Moldova. Și putem adăugi că sfaturile lui au fost urmate, căci tânărul Glogoveanu își dădă băiatul, Costachi, la școala din Sibiu a lui Trautmann, cercetând din timp în timp dacă progresează și învață bune maniere și lucruri folositoare, iar nu o zădarnică spoeală europeană și, pentru Maria-Masınca, el făcea să vie tot de acolo Gerzen, colegul lui Trautmann (1).

Dar și *felul de a fi* al lui Tudor răsare din aceste rânduri. Hotărît, sigur de sine, sever cu el și cu alții, sumbru. Nu suferă mustarrea, nu lasă a se crede că și-ar fi uitat datoria. Un protivnic îi e un dușman. Orice rău vede, îl spune: fie și la bătrânul «boier».

Spiritul de opoziție, împotriva oricărei nedreptăți, oricărui abuz, oricărei scăpături îl însuflețește. Când Adalâi îl ruinează, el se îndreaptă împotriva unei cărmuiri fără pricepere și autoritate, care, «cu așa țară în mâni», n'a putut opri prăpădenia și paguba tuturora. «Ci vor lua plată dumnezească», strigă el. Iar, când vorbește de pregătirile pentru Congresul din Viena, el adaugă: «se sună că atunci va fi ceva și pentru locurile acelea», — *pentru țara lui, pentru amândouă țerile. „Ci mult a fost, puțin a rămas!”*

Acest strigăt de încredere în viitor ar trebui să se sape pe soclul monumentului ce va trebui să i se ridice în curând, la o sută de ani dela fapta lui îndrăzneată și dela martiriul său, în 1921.

---

(1) Aceste *Anal.*, XXVI, pp. 46—9.

I.

Cu multă plecăcune sărută cinstită mâna dumitale, cinstite cocoane.

Cu plecată scrisoare înștiințazăi dumitale că, cumă amă soșitū aici, la 14 ale următoarei, de locū amū intratū înū cercetare pentru toate ce mi s'au poruncitū, și lucrurile ce să furasă toate s'au găsitū, precumū pe largū de alaltăeri au înștiințatū dumitale dumnealū baronu și chirū Nicola, lipsindū numai 560 florinți, care i-au fostū chieluitū ceia ce le furasă, darū vomū face ce să va cuveni, de nu vomū pierde nici pe aceia. Pe aca greșită cocoană mi i-au spusū judecata că-i era pedeapsă la robie zăce anī, darū, dupe rugăcunea dumnealū boeriulū, să va iconomisi a o scăpa; numai aici înū Viena minutū nu mai poate ședeā. Darū ce folosū că n'are cu ce pleca! Căci crăițari n'are de chel-tuială. Dumnealū boeriulū multū m'au întreatū pentru pe-trecerea dumitale, și mai multū este măhnitū pentru mila supă-rării dumitale decâtū pentru pierderea răposatei, zicândū că toți va să murimū, numai mai mare este greutatea celorū ce rămānū măhniți; căci prea te iubește; numai bine era să-i fi scrisū cevașū, căci, dacā au văzutū că nu i-amū adusū scrisoare, au plānsū, socotindū pe sāmne că de locū l'ai uitatū. Ci fă bine de-i scrie, cercetāndū-lū toldeuna, că-ți este părinte și sāngele apă nu să face. Coconu Matei șade osăbitū totū la Dudescu și acumū este foarte sânătosū; lucrurile cele furate până acumū nu le-amū luatū de la cremenalionū. Numai le vomū lua și vomū urmā pentru toate dupe porunca dumitale. Va să fie câteva roichți și altele neinbrăcate nici de cumū, darū eū am socotitū: de vomū vedea că să potū vinde cu prețū bunū, să să dea și acelea, să nu șaze banī închiși. Și știi dumneata că modele să schimbā înū toate zilele. Mai vārtosū că trebuescū banī mulți, căci dum-nealū boeriulū mi i-au arātatū că la unū locū este datorie 1.800 florinți, pentru carei este pusū amanetū zapisulū Gugiulū și la altū locū 500 florinți, la unū doftorū 1.600 florinți. La bisărică,

unde s'au slujitü, până la 200 florinți, o pisanie de piatră trebuie să facemü la mormântü, 200 florinți, și la judecători ce au scosü lucrurile iarü trebuie să dămü câtü să va putea, care să adună aproape cinci mie de florinți; bani cei trimiși de dumneata nainte să găsească chietuiți cu căpătäi; numai pentru 360 florinți este bănuială că s'ar fi furatü la moarte, și unü časornicü ce s'au fostü cumpăratü de răposatulü pentru dumnealü, și moaștele și nește sfântü lemnü alü dumnealü boeriulü s'au furatü atunci. Pentru care este bănuială asupra slujnecelorü, ci avemü să le cercetămü. Curăta și caleasca aceia ce le-au fostü tocmitü coconița n'au fostü datü arvună, și s'au vändut. Dumnei coconițai Masincutäi, pe care milostivulü Dumnezäü să o trăiască, i-amü croitü alte haine și așternutü. Coccoane, cândü o vei vedea, toată mähnireä răposatei va să-ți treacă: mare parigorie inü toată vremea va să fie Dumitale această coconiță. Căci n'are protivnică la frumusață și la înțălepçune: va să fie că întâi inü Țara-Rumânească, că ș'aici este aleasă și vestită. Cu alü doilea iarășü voi inștiința dumitale de urmarea ce vomü face. Și cu multă plecăcune săntü alü dumitale

Prea-plecatä

slugä

1814, Iune 18.

THEODORÜ.

Acele 2 șaluri grele le-au fostü vändutü coconița mai de nainte.

Herrn

[Vo:] Nicolae Glogovane.

Csernitz.

Inü cinstită mäna dumnealü coconului Necolae Glogoveanu bivü Vel Cluc[e]rü, ispravnicü sudü Meh[edin]ți, cu multă plecăcune, la Cerneți.

[Inclusä.] Copie după inșămnarea ce au datü răpt. coconița la polițai deregționü.

2 perechi mätăniü.

2 bucăți ce să punü de lanțulü časornicului.

1 časornicü alü coconițai Masincäi.

1 lanți de aurü de 40 coți lungü, cu chee.

1 lanți de căsornică de 6 verigi, de aur.
 1 pereche cercei cu diiamantă de 8 craturi.
 1 acă de aură cu berliantă,
 1 acă de aură cu stea de berliantă,
 7 inele, însă 6 cu pietri și unul sadea de aură, cu 3 chi-
 puri ale Împăraților.
 1 pereche cercei mici cu diiamantă,
 1 pereche cercei căte cu 2 diiamanturi.
 1 zapisă ală Niculescului de 500 olandezi.
 500 de florinți bani gata și alte zapisă și socoteli de dată și
 de luat.

Acestea ce le arată înapoi, toate s'au găsită și săntă la ju-
 decată; numai bani lipsăscă. Dară s'au hotărătă să-i plătească de
 un[de] va ști. Numai zapisăle și socotelile de dată și de luat,
 acelea lipsăscă. Și aceia cu totă tăgăduște că nu le au luată, ce
 zice că n'au fostă asămene, și dumnealui boeriulă zice că au
 auzită dină gura răposatei că nu mai are alte zapise decâtă
 ală Gugiului și ală Niculescului. Dară pricepă că dumnealui o
 zice vrândă să scape pe Fălcoianca. Dară eă i-amă zisă boeriului
 că voi să daă jalbă pentru această. Pentru cele ce să arată, s'au
 mai găsită ună șală veichă, slabă, care s'au fostă furată de mai
 înainte de Fălcoianca.

II.

Cu multă plecăcune sărută cinstită mână
 dumitale, cocoane.

Cu plecată scrisoare înștiințazi dumitale că nici până astăzi
 n'amă mai sfărșită pricina pentru lucrurile cele furate, că așa
 este blestemăția nemțască, lucru cătă de mică să să tragă cu ani.
 Poimăine, Miercuri, este să eșimă iară la judecata de creme-
 nalionă; apoi nu știu ce hotărăre să va da. Fălcoianca să află
 totă închisă și înă fier[ă]. După socoteala dumitale ce mi s'au
 arătată, lipsăscă câteva zapise și dupe arătarea slujneceloră lip-
 săscă căte ceva dină guvaeruri, dară nu știu cumă este lucru,
 că răposata coconița au dată la judecătoreă această însănnare
 suptă iscălitura dumneeă; la această pună Nemți temeă: nu mai
 putemă noi zice nimică. Amă căulată chieltuiala de la Fălcoianca,
 și judecata nemțască nu dă, zicândă că pentru vina ei are să
 să pedepsască. Doica s'au purtată bine și înainte și acumă, iară

Mariia nici atunci, nici acum. Dinu pricina ei lipsăscu multe lucruri de la moartea coconiței, niște moaște și sf. lemnă ale boeriului, unu căsornicū aliu dumatiale, [o] mie de florinți dintr'acei patru mie. Și cu multă plecăcune

1814, Iul. 13.

*[sântu a dumatiale]
prea-plecată slugă.*

THEODORŪ.

Cinstite cocoane, să nu te superi, că plătimū la poște cu dramu: de aceia este hărtie puțină.

[Vo:] Înū cinstită măna dumnealū coconului Nicolae Glogoveanu, bivū Velū Clucerū, ispravnicū sudū Mehedinți, cu multă plecăcune.

III.

Cu multă plecăcune sărutū cinstită măna dumatiale, cocoane Nicolae,

Cu plecată scriisoare înștiințazu dumatiale că nici până acum n'amū pututū isprăvi ca să scoatemū lucrurile cele furate de spurcata Fălcoianca de la judecată, și, dupe atâtea rânduri ce amū eșitū înū judecată, ai totū prelungitū judecata cu feliuiri de sucituri. Iarū tocmai acumū ai datū hotărâre că dum. dupe prăvilile nemțăști nu poți clironomisi lucrurile, adecă rămasurile soții dumatiale, ci coconi dumatiale, cândū vorū fi de vârste (sic), atunci să vie să le priimească de la judecată. Amū răspunsū ei înpotrivă: noi, fiindū dintr'altă țară și Inpărăție, căutămū dupe prăvilile pământului nostru ca să le luămū, și așa s'au hotărâtū ca să aducemū încredințare de la Divanulū nostru prinū știrea Prințipatului nostru, cu ponturile prăvililorū nostre, cuprinzătoare de poate unū bărbatū clironomisi lucrurile soții sale sau nu. Și atunci să ni să dea lucrurile. Pentru care ai datū și judecata de aici arătare ce felū să fie încredințarea ce vomū aduce, care amū scos-o dinū nemțască grească, numai n'are înțelegere bună. Numai dum. de locū să jăluești Mării Sale lui Vedă, arătândū pricina cumū s'au întâmplatū și cumū că judecata de aici poprește rămasurile soții dumatiale și cumū că și acelea sântū ale dumatiale, iarū nu dinū zăstre, cerândū că, de vorū

fi prăvilile noastre a putea unū bărbatū clironomisi ale soții sale dupe moarte saū numai copii cândū vorū crește, și să ceri dum. ca să poruncască Măriia Sa la Divanū să dea înscrisū ponturile prăvilii noastre și să le înlărească și Divanu, arătându că poți dum. a le clironomisi, dupe cumū știū eū că stă înū prăvilile noastre, și apoi să-mi trimeți aici aca încredințare a Divanului nostru, pe care să o adevereze și consulu nemțescū, și atunci le voi scoate lucrurile; că, de le vomū lăsa acumū, apoi nu le mai vedemū. Că vezi dum. cumū sântū afurisiți de Nemți: umblă numai cu drăcenii, să stingă pe oamenii. Mai bine să fie crăpatū Fălcoianca cândū au făcutū ačasta de ne-au băgatū primū judecata drăcască. Pentru chiełtuială, nu vorū să dea dreptū a ne plăti, zicându că înū prăvilile lorū nu stă. Asămene și pentru lucrurile ce lipsăscū, adecă zapisale și ca-
t[fasti]h[fulū] de datū și de luatū, zicū că, de va jura numita, să rămăe nesupărată. Apoi ačastă mișă muere jură și pe nimicū! Era să să sloboaze, numai eū am datū jalbă să nu să sloboaze până va spune și cele ce lipsăscū. Apoi nu știū ce-i vorū face, că și dumnealū boer[fulū] mi i-au datū voe a da acestū felū de jalbă: că întăi o ajuta, iarū, dačă au văzutū mișeliia, că nu arată lucrurile, și duml. s'au trasū, fiindcă duml. nu voește baguba dumatiale. Eū de aici nu poti pleca până nu vomū isprăvi și cu ačasta și cu datorile care sântū. Măriia slujnica nu s'au purtatū bine către duml. boer[fulū], și au izgonit-o dinū casă: era să o închidă pentru časornicū și moștele ce lipsăscū. Apoi l-amū rugatū să o lasă, ca mai bine să o trimitū să o apuci dum. acolō, să nu mai intrămū înū drăcască judecata. Și așa au găsitū și dum[nea]lūi cu cale. Numai mi i-au zisū să n'o mai vaze cu oichii. Și așa voi ca să o triimitū într'aceste zile. Iarū doica, cu copila, rămăne până cândū voi veni eū. Tare mă supără chiełtuiala, că este nesuferită: cinci florinți la unū omū mai prostū nu ajunge pe zi numai mănecare. Eū nu știū, darū dum[nea]lūi boer[fulū] încredințaze că moștele dum[nea]lūi i časornic[fulū] și bani, 1.000 florinți, care lipsăscū, s'arū fi luatū de Măriia. Ce să va cerceta și de către dumnealū mai măruntū. Vremea pe aici, este tăcere, nimicū mișcare. Să așteaptă la Octomvrie dinū toate părțile ministri pentru congresū, și vine și Împăratu Rosiei. Să sună că atunci va fi ceva și pentru locurile acelea; ci multū au fostū, puținū au rămasū. Mă mirū, cocoane, că înū 5 rânduri amū înștiințatū

dumitale, și decătū 2 scriisori, cele pentru puști și doftorii, n'amū mai priimitū. Să vede că depărtarea mergerii la Bucureșți este pricina, că așa imi scrie chirū Răducanū.

*Și, cu multă plecăcune, 1814, Iulie 28.
alū dumitale plecată slugă:*

THEODOR.

IV.

Cu multă plecăcune sărutū cinstită mâna dumitale, cocoane Necolaie.

Cinst. cartea dumitale dinū 6 ale următorei la 30 cu multă plecăcune amū priimitū, și amū înțalesū toate cele poruncite, și te superi dum. că n'amū înștiințatū nimicū. Darū eū, de vre-o zăce orī amū totū înștiințatū și nici unū cinst. răspunsū n'amū mai priimitū. Nu știū ce este pricina, și, măcar că pentru toate amū arătatū dumitale, darū și acumū înștiințazi dumitale că lucrurile ce s'aū găsitū furate, nu le dă judecata fără de urmarea care amū înștiințatū dumitale cumū să să facă de acolo, de la Divanulū nostrū, și atunci le vomū lua. Acele 2 șaluri grele și mărgăritarū le-aū vândutū măi nainte răposata coconița, la lipsa de banī care aū avutū, iarū celū roșu s'aū fostū furatū măi d'innainte vreme, și, cândū s'aū găsitū cele furate dinū urmă, s'aū găsitū și acela totū la hofoica aceia, și să află la judecata, darū veichī de totū. Banī gata n'aū rămasū măi multū decătū 882 florinți, carei s'aū cheltuitū la morte; iată și însămnare unde s'aū cheltuitū acei banī dupe știința chirū Nicolii și a baronulū, iarū 1000 florinți lipsăscū; să vede că s'aū furatū la moarte, dinpreună cu nește moște; sfântu lemnū și unū căsornicū, pentru care are bănuială dumnealū boeriulū asupra Marii. Cinstite cocoane, să nu te prinze mirare unde aū cheltuitū răposata atăfa banī, ci numai să blestemī dujmani să vie să șaze aici, că nu știū ce nesuferită chieltuială este aici inū țara acăsta, urgie dumnezăiască. Știū că vei fi ausitū și dinū răposatū intru fericire pârînții dumitale cumū este pe aici. Coconița Masinca să află sănătoasă, și i-am făcutū haine noi și așternutū, și la doică așternutū. Iarū haine slujnicelorū nu le-amū făcutū, căci și dumnealū boeriulū și doftorii m'aū încredințatū că lucrulū ce să spală n'are bănuială. Și alū doilea, aici este osăbită scum-

pete, care niminî dintr'aî noştrii pe acolo nu potî da credinţă; ca să le înbrace pe amândoaă cu toate cele trebuincoase fără de o mie de florinţi nu să poate. Apoi şi de aceia nu le-amî făcutû haine noi, şi blane n'aî, ci totî lucru ce să spală. Lucrurile cele veichi s'aî vândutî cu 180 florinţi, iarî celelante le voi aduce la dum., că, ce frumoasă haine săntû, este păcatî să le dămû degeaba aici, la hoţii de Nemţi; zăpisaile celî de zăce mie este pusû de boerî amanetî pentru florinţi 2.318, însă florinţi 1.818 ce s'aî luatî înî trebuinţa morţii şi 500 care dinî viaţâ este datoare răposata şi chezaşû boeriulû, iarî alî Niculesculû, fiindî fostî furatî, nu-l dă judecata până la vremea mai susû zisă, cândî să vorî da toate; iarî cele ce să află la dumnealû boeriulû, cândî vor pleca, le voi lua, că dumnealû nu le popreşte. Pentru catastihulî răposatei de dare şi luare, arată dumnealû baronu şi chirî Nicola că le-aî spusû răposata că acela este mai mare decătî toate căte s'aî furatî, cumî şi alte hărtî şi socoteli aî avutî răposata, pentru care blestemata de hoţoică cu totulû tăgădueste că n'aî fostî; să vede că le-aî ruptî. Iarî pentru alte zăpise la sufletî arată dumnealû boeriulû şi ceialanţi doi că nu le-aî spusû răpt. nimicî ca să fie mai avutî, ci poate că le va fi avândî lăsate la Bucureşti sau aici la altî cineva, şi vorî fi fostî însămnate înî acelî catastihî care lipsăste, că aî zisû răposata că toate să să prăpădească, darî numai acelî catastihî de l-arî afla. Eû amî datî jalbă să nu să sloboaze până le va scoate şi acelea, numai judecata nemfască este de totî blestată: dupe ce să trage cu ani, apoi la urmă nimicî nu să face curatî, ci totî încurcături. Mai bine să-i fie săritî oichiî cândî aî făcutî blestemata aşa urâtă faptă. Pentru banî, dumnealû boeriulû n'are, că l-aî înşelatî Nemţi cu patruzăci de mie de galbenî, care cu mare nevoie şi dupe mulţi ani îi va mai vedea. Aice eû amî cunoscuţi neguţitori şi credinţă, darî obicei de aici este dobânda la sută trei şi până la 5 pe lună şi poleţatu la sută cinci, măcarî frate la frate. Numai eû voi face ce voi face cu neguţitori dinî Ţara Turcăscă, şi voi lua banî de voi plăti. Pentru care trimesăi poliţă către dumneata ca să-i plăteşti la dumnealû chirî Răducan Nicolaovici, fără de niço dobândă sau poliţatî, ci numai capetele; pentru care mă rogî dumitale să să plătească, să nu rămânî eû la ruşine cu neguţatori, şi, cândî voi veni, voi aduce dum. adeverinţă de la fieşcare datornicî că ş'aî

primită bani unde nu este zapisă. Iară ai pietrii și ai besărici, de nu vei voi dum., nu-i vei plăti, că nici eu nu i-am dată până voi avea porunca dumitale față și osăbită însămnare pentru ce avemă a plăti, și cu multă plecăcune

*sântă
ală dumitale
plecată slugă*

1814, Iul. 31.

THEODORŪ.

V.

Cu plecăcune sărută cinstită mâna dumitale.

Cinst. scriisoarea dumitale dină 31 Octomvrie la 20 Noemvrie cu multă plecăcune amă primită. Asămene și cele de mai înaintea, și amă întâlesă toate cele cuprinzătoare și poruncite. Tăcerea mea ai fostă căci nici într'ună chipă nu știāmă ce voi putea sfârși, că înă mi de chipuri m'au sucitū și m'au învărtitū neamulū acesta îndăremnicū și tiranū, și nu știāmă ce să scriū dumitale, gândindū cu azi cu mâine până voi isprăvi, și apoi să scriū. De a lăsa lucru josū dupe atăta trudă și chiel-tuială și să plecū, nu puteāmă, că apoi nici nu mai era puțină de a mai scoate cevașū la urmă. Curva aceia ce ne-ai băgatū într'acasta arū trebui arsă înă focū. Darū i s'au împlinitū sorocu robii și ai eșitū. Nu numai pe mine, ci și pe alții la care scriū dum. i-au prinsū mirare de curioaze lucruri care scriū că amă mersū eū la Cerneți, lucru care-l știi bine că nici într'ună chipă de a merge eū pe la acelu locū la această vreme nu să poate. Și pentru ce nu judeci, mă mirū. Și, iarū, cumū poți socoti dum. că voi fi eū unū omū atăta fără de cinste ca să lasū treaba dumitale josū și să plecū, — că știi bine că eū aici altū lucru n'amū avutū, ci numai pentru treaba dumitale amū venitū, ca să-ți slujăscū. Și, dinū necazurile ce mi i-au făcutū acestū neamū tiranū, de trei ori m'amū și bolnăvitū tare, văzindū că nu poci săvărși treaba. Și iarū eū, dupe știința prăvililor care amū și dupe multă silință ce amū pusū, amū isprăvitū. Darū trebuia ană să să treagă (sic), și era să piarzi de tot dum., fiindcă nu știi cumū este aici. Întreabă pe duml. boer[ulū] și pe alți prietenī care ai aici, și te va pliroforisi. Iară, pentru binele care mi-ai făcutū dum. acolo, nu așa

(1) De Langenfeld. V. mai sus.

curându voi putea eu a-lu uita. Ci niciodată, până voi trei, nu-lu uitu. Și credința mea către stăpănu nu poate ca s'o aibă fieșcare oamenî. Coconițai Masincăi i-amu făcutu haine de drumu, și poimăine, la 25, negreșitu plecū de aici cu totu calabalăcūlū/, și, cândū mă știu pe mine, să nu aibi nicio grijă, ci s'o știu ca inu sănuļu dumatiale, — că eu o voi păstra cumū să cade, până o voi aduce la locū. Duml. boer/iulū/ sū aflū bolnavū și să închină dumatiale cu părintească dragoste, și domu/lulū/ baronū cu frățească dragoste.

Și cu plecăcune săntū
alū dumatiale plecatū
slugă

814, Noemvrie 25.

THEODORŪ VLADIMIRESCU.

[Vo:] Wien.

An

den hochedelgebohrnen

Herren

NICOLAUS VON GLOGOVAN

(Pecete peste

Klotziar

hărtie cu S. T. V.?)

Recomandirt.

in

Buckarest.

Theodor Wladimiressko No. 557.

VI.

Cu multă plecăcune sărutū cinstitā măna dumatiale.

Știu că dum., nejudecându, poate să fi turburatū tare asupra mea dinū pricina rămănerii coconițai Masincuțai, socotindū că dinū nesilița mea, căci amū zăbovitū, s'au pricinuitū rămăneria. Darū să judeci dum. adevăru, socotindū cele drepte, că eu, de n'ășu fi vrutū dinū toată inima ca se slujăscū dumatiale, nici n'ășu fi plecatū peste atăta locū depărtatū, că dum. nu m' ai trimisū cu sila, și poți socoti dum. că nicūnu omū, până la celū mai micū, nu-și voește necinstea, ci totū omulū să străduește să fie cinstitū către stăpănu; asămene și eu, văzândū că amū venitū atăta locū cu atăta osteneală și cheltuială, amū socotitū să nu mă întorcū fără de ničo ispravă. Că, de le-ășu fi lăsatū, toate cele de la judecată era pierdute, că dupe aceia umbla acelu neamū tiranū și îndăremnicū, de m'au sucitū inū mî de învârtiturî ca să mă mănănce. Nu este nimenî vinovatū decâtū numai spurcata Fălcoianca, că aceia au scurtatū și viața

răposatei cocoanei Elenco, dupe cumii și boer[uiul] și toți o mărturisăscu, că de aceia i s'au tăiatu inima; tocmai cându i-au fostu mai bine, s'au pomenitu de odată lipsindu-i toate lucrurile și bani, rămăindu și fără de chieluială, și boer[uiul] pară nu vrea să dea, ci o lăsa înu că desăvârșitu stenahorie, dupe firea că rea ce o are dumnealuu. Iarū eū, măcarū că amū zăbovitū, darū mi i-amū avutu socoteala, fiindcă drumulu de aici, dinū Țara Nemțască, are la fieșcare 2 ăsurī conace mai bune decâtū cele de frunte case dinū București; drumu este bunū. Amū gătitū pe coconiță cu haine de iarnă și amū plătitū la o carătū bunā chirie dinū Viena până la Rușava 480 florinți, înū care mergū oameni ca înū sobă, dupe cumū va arăta dumitale și Bă[la]șa; care putea veni copila mai bine decâtū vara. Amū vorbitū și cu doftoriū, și mi i-au zisū că cu acestū mijlocū potū merge copii oriunde, și iarna, ca și vara. Darū dumnealuu boer[uiul] mi i-au fostū spusū mie, încă de cândū amū mersū, că pe coconiță va s'o poprească lă dumnealuu pentru parigorie, fiindcă este unū copilū ca unū ingerū și prea cu mare istețime, ca unū juaverū, darū eū nu l-amū crezutū, și de aceia n'amū scrisū dumitale. Acumū, dupe ce i-au scrisū unū alțū că dum. te plimbū cu o ipochimenă numai de 12 ani și ai hotărătū ca să te căsătorești cu aceia, dumnealuu de totū s'au picarisitū și au zisū că cine știe cumū va trii copila acolō, și au hotărătū de au poprit-o, și n'au vrutū să-mi spue că va s'o poprească, până cândū amū făcutū toalū gătirea și amū plătitū și chiria pentru carătașū, și, tocmai dupe ce amū plecatū, au trimisū dupe mine și au luatū copila de au poprit-o. Apoi pentru acasta mă rogū dumitale sū nu te turburī asupra mea; că acestū lucru n'au stătitū la mână mea, de a-i sta împotrivā boeriului; măcarū că dumnealuu scrie dumitale că s'au temutū de iarnă, de aceia n'au dat-o, darū nu este adevăratū. Ci au poprit-o pentru parigorie. Și mai vartosū că acolō la dumnealuu va să-i fe bine ca și la dumneata, și mai bine; și amū legatū eū cu dumnealuu și cu dumn[eealuu] baronū Langhifeldū, dupe ce au poprit-o, ca să-i pue o slujnicā vrednicā și învățatā, că să-i fe pentru căutare și pentru învățaturā. Că, dupe cumū este coconița Masinca copilū ca unū ingerū, poate de locū sū să deprinze la totū felulū de învățaturī, și la limbā, și dumnealuu boer[uiul] și dumnealuu baronu prea multū m'au povățuitū ca să arătū dumitale și prinū grai acelu mai de folosū lucru, ca,

atâtă pe coconița Masinca să o lași acolo să crească și să înveță cu totu șart[ulă], dupe cumă să învață oameni aici, de nu rămăni dobitoace ca la noi; mai vartosă așa ingeră de copilă păcată să rămăe neînvațată; câtă și ceilanți coconi mi i-au zisă că ară fi bine să-i trimetăi acolo, și este mijlocă a să da acolo la ună locă prea sigură, și cu chieltuială mai puțină decâtă chiel-tuești dum. cu dascăli și cu slujnicile la noi, și totă nu să caută, nici nu să învață copii cumă să cade. Și, așezindu-i dum. acolo, poți fi și mai fără de grijă; dupe cumă amă văzută toți copii boeriloră moldovenă acolo prea cu bună orânduială învățându-să. Eă, dupe ce voi ajunge la Rușava, pe doica Bă-lasa și calabălăcurile cele grele le voi trimite la Glogova, iară guvaerurile, fiindcă viă și eu până la București, le voi aduce eă dumatăle, saă mi se va porunci de către dum. de le voi trimite mai înainte. Balsamă amă cumpărată, iară puști nici într'ună chipă, dupe cumă me-ai poruncită dum. să fie, n'amă putută găsi, că acestă felă de puști la Viena nu să află, ci numă la celelante locuri ale Europei. Caleștile cele de frunte, dupe cum mi s'au poruncită, mai josă de 1.800 de florinți nu să potă lua, și n'amă luată. Mai vartosă că trecusă vremea apei, și pe uscată nu e treabă, să prăpădește. De așu fi avută poruncă cândă amă mersă, puteamă și cu 1.300 florinți să iaaă. Iară pe urmă s'au scumpită, dupe cumă va fi arătată dumatăle și lipscani. Și cu multă plecăune

ală dumatăle

plecată
slugă

1814, Dechemvrie 28,
dină Peștea.

THEODORŪ.

VII.

Cu multă plecăune sărută cinstită măna dumatăle, cocoane Nicolae.

Cu plecată scriisoare înștiințăzi dumatăle că până acumă mă aflu totă aici la Rușava. De locă eramă să trecă ca să viă la București, dară dină pricina răsvrătirii ce se urmeaze nu poči trece, fiindcă răsvrătitori urmeaze până la Novaci. De a mă duce pe la Sibii este prea mare chieltuiala priniă țara acăsta de a călători ună omă. Ci totă așteptă până doară să va mai curăți

pe suptu munte, ca să mă poci strecură să trecu. Hoțomanii de la Adacalè ai prăpăditu lumea dupe la noi, și de la mine și de la dum. ai luatü tote bucatele și totü ce ai găsitü, încă și pe oameni i-ai pedepsitü tare; Cernețu l-ai arsü totü, numai câteva case de cele boerești ai mai rămasü până acumü, pe unde săntü ei închiși, darü, cândü vorü eși, le vorü arde: nu credü că vorü scăpa nici acelea. Apoi dinü nechivernisirea stăpănitorilorü țării noastre vezi câtă prăpădenie ni se pricinuește! Ci vorü lua plată dumnezăiască! Nu s'arü fi pututü iconomisi ca să nu să fie făcutü această prăpădanie? O stăpănire cu așa țară mare înü mână, și unü lucru de nimicü n'ai pututü popri, ci ne lăsară de ne prăpădirămü și ne stinsărămü de totü! Adalăi ai începutü a lua și robü oameni, spre mai mare bătae de jocü!

Cu plecăcune mă rogü dumitale această scriisoare să binevoești a porunci să să dea unde scrie —, înü casăle lui Carabelea, lângă Sfeti Ilie celü Noü, șade acela, — și să să ia răspunsü, să mi să trimiță.

1815, Ghenar[ie] 28.

Și cu plecăcune săntü
alü dumitale plecată
slugă

THEODORÜ.

VIII.

Cu multă plecăcune sărutü cinstită măna dumitale.

Cinstită cartea dumitale dinü 31 Ghenar[ie], alaltăeri, 5 Mart[ie], cu multă plecăcune amü priimitü, și de locü prinü poște dela Sibii pe largü amü răspunsü dumitale; numai văzü că pe acestü drumü prea să zăbovescü, fiindü ocolü. Amü priimitü cu multă plecăcune și cinstită cartea dumitale dinü 15 Februar[ie], astăzi, 7 Mart[ie], și amü înțalesü toate cele cuprenzătoare. Dinü inimă și dinü sufletü suntü (sic) mulțumitü bunătății dumitale, pentru mare osteneală care faci pentru mine (a mă lungi, vremea nu mă iartă). Pentru cele de trimisü pe acelü drumü nici într'unü chipü nu este puțință. Iarü pentru celü mai trebuinçosü lucru voi face cumü voi putea și va veni dumitale fără de zăbavă. Cinstiti povățuirii dumitale voi urmă, asupra căriia amü mare cre-

dință, — numai de voi avea mijlocii. Și-mi voi împlini datoria la vreme cu scriisoare pe largii, neputându acumii. Și, cu multă plecăcune, săntii

815, Mart[ie] 7.

alii dumitale
plecată slugă

THEODORŪ.

Acestii răspunsii să trimise cu pezodromulii dreptii pe la Craiova, prinii dumnealui chirii Băluții.

(Pecete roșie ruptă.)

IX.

Cu pl[ecăcune sărutii cinstită mânia dumitale].

Fiindcă . . . care mă aflamii încă de la trecutii . . . aii unde amii șezutii două lunii . . . până astăzi . . . acumii mă aflu la Rușava . . . tă porumbii și, fiindcă am și . . . zece mie de oca, amii nădejde ca să . . . slobozanie de la Bucureștii să-ii trecii aici, și, dacă voi căpăta slobozanie pentru o sulă de mii, așii lua și pe aii dumitale, orii cu un preții să-ii cumpării, saii la tovărășie pe căștigii, adecă, peste prețulii ce umblă inii țară, ce căștigii va eșii, să fimii tovaroșii. De aceia mă rogii dumitale să nu te pripeștii a-ii vinde, și să amii cinst. răspunsii, cu câtii sumă să va găsi la dum., și, apoi, cumii voi isprăvi cu slobozaniia, de locii voi instința dumitale, și ne vomii apuca de lucru, dupe cumii va fi bună voința dumitale.

De la Țaligradii mi să daii mari nădejdi, ce până acumii nu s'aii isprăvitii nimică. Și cu plecăcune, săntii

alii dumitale 1816, Dechemv. 12.

slugă

THEODORŪ.

in cinstită mânia dum . . . [Nico]lae

[Adresa ruptă]
Glogoveanu . . .

(Pecete roșie eliptică, cu:
Tudor.)

X.

(Fără dată 1815-6.)

Cu multă plecăcune sărutii cinstită mânia dumitale, cocoane Nicolae.

Cu aceștii plăiașii denadinsii trimisăii dumitale toate lucrurile

cele ușoare, toate suptă pecete și cu însămnare pe largă de fieșcare lucru, iară pentru celelante acumă nu este puțință; ce va mai fi îngăduială până cândă va fi vremea, că altă n'avemă ce face. Amă trasă mai mare grijă pentru Bălașa, că o știu aici (?)... [fără] cheltuială și bolnavă tare și cu doftori, și... unde s'o trimiță, căci călare pe susă nu poate, ia fiindă bolnavă, pe vale, cu căruță, nu îndrăznește nimină să meargă pe acelă locă blestematū, că și unī și alțiū faci rău peste rău, și eă gândescū să plecū de aici, dupe cinst. povățuirea dumatăle, și dinū pricina eă zăbovescū. Acelū soare, ce zice că-lū ține zăce mie, s'au prețuitū la Viena, și [nu] face mai multū decâtū 2 mie de lei; numai adevăratū că saculū spartū să face noū; ci bine că dete Dumnezăū de le scoasărămū, că știamū eă că va să zică așa acelū mintosū omū, că cu așa omenie s'au arătatū și către Mehedințani, de-ī fripse de totū. Grăești dum. pentru dumnealū boer[iulū] că arū fi trebuitū să spargă acelū zapisū, darū dumnealū nu așa lucru mare, că nu face, ci și copii și însuși să prăpădescū de foame, țipă ca șerpiū și nu-ī caută; iară la altele necuviincoase lucruri aū dat peste 20 de mie, precumū și lucrurile dumatăle, care lipsăscū, totū așa s'au datū, și, de i-așū fi căutatū eă, săū să-ī fiū urmatū ca să poată pune mână pe toate lucrurile, toate se duca așa. La bisărica dinū Viena să cuvenia ca pentru pomenirea răposati și a dumatăle să dămū vre o 200 de florinți, să să facă nește odăjdii bisărici, dinū stofa ce aū fostū pe tronū, darū epitropi bisărici mai la urmă mii-aū datū această socoteală de atăta sumă, zicândū că atăta trebuie; apoi eă, văzindū necuviincoasă lucru, n'amū datū așa sumă, ci le-amū datū răspunsū că atăta sumă mare nu să poate și nu stă la mână mea, fiindcă această să face dinū voință, iară nu cu dato-rie. Și cu multă plecăcune săntū

alū dumatăle plecată slugă

THEODORŪ.

Cutiū cu balsamuri, cumū ai poruncitū dum., săntū (?) cutie până la 7 de..., face peste 350 florinți..., acestū balsaamū este mai bunū decâtū acela, și mai efinū. Și acestū la Viena de toți este lăudatū și lū metaherisăscū, iară de acela numai dela locuri striine iaū.

(fără adresă și pecete.)

XI.

Asămene chieltuiala doicii Bălașei pentru doadă luni și jumătate, aici, la Rușava, și cincizăci florinți ce am dat totu pentru ia la doftori, de o căuta, fiindu tare bolnavă. Toate aceștea rămăni totu de la mine, avându eu ca de slugă datorie pentru stăpănu meu. Chieltuiala aceștii țări de niciun sufletu omenescă nu este priimită. Daru n'avemă ce face!

XII.

Cheltuiala pentru doicii și coconiță, cătu m'amă aflatu înu Viena, prinu măna doiciloru amă datu.

Florinți crețari Luna Iunie

3	17	17	doiciloru de chieltuialăcându amă mersu la Scimprunū.
6	—	—	chirie la o căruță ce amă mersu dinu Viena până acolo.
5	—	18	ipacū doiciloru chieltuială.
57	—	2)	zăce rifl parcalū și unū rifū stambă pentru roichiță și izmene coconițai Masincăi.
36	—	—	așternutulū coconițai, bezū cerșasuri.
6	—	21	la căruță chirie, mersu iarū la Hițingū, la boeri, pentru cercetarea lucrurilorū.
16	—	26	doiciloru pentru papuci și pentru chieltuiala lorū și a coconițai.
3	30	27	trei perechi cōrapī coconițai.
1	15	28	o pereche pantofi coconițai ipacū.
10		28	pentru adusulū carătei Neculesculū de la Rusaū până la schele la čamū.
86	—	28	chirie la o magazie pentru unū anū și 4 luni, pentru ača carătă.
2	—	Iulie 2	Marii, pentru chieltuiala mănăcari.
15	—	2	la unū slujitorū de la cremenalionū care aū fostū umblatū dupe lucruri, până a nu să afla, făgăduiți de răposata coconița Elenco.
4	—	5	Marii ipacū pentru mănăcare.
5	—	5	doicii, și pentru copilă, ipacū.
2	—	6	ipacū Marii, Lunī, Iunie 6.
6	15	6	cinci perechi pantofi coconițai Masincăi.
2	—	8	ipacū Marii, pentru mănăcare, dupe ce aū izgonit-o boer[iulū] dinu case.
12	—	10	șase rifl parcalū pentru cerșafū coconițai.

Florinți crețari Luna Iulie

2	—	11	ipacū Marii.
5	—	13	ipacū Marii.
5	—	14	doicii, pentru plata la spălătoare, rufele copilei și ale ei.
5	30	15	zah[ă]rū și cafea pentru copilă, datū înū mâna doicii.
10	—	19	ipacū doicii, și pentru coconișă, pentru mâncare.
4	—	19	ipacū Marii.
33	—	10	pentru 10 bucăți roichii și izmene, lucru i orbote la o pereche izmene, iarū celelante orbote s'au datū dintr'ale răposatei, dinū 10 parale 8.
5	—	21	ipacū Marii pentru mâncarea ei.
4	—	24	doicii pentru chieltuiala, Vineri, datū.
3	—	24	Marii pentru pantofi de ș'au cumpăratū.
5	—	28	ipacū Marii pentru spălatu rufelorū și mâncarea ei.
5	—	29	doicii ipacū pentru cheltuială și spălatu rufelorū.
4	—	30	la spițarie pentru doftoriile doicii, de friguri.
10	—	—	la poște înū toată diastima, pentru trimiterea și priimirea cărților.
12	—	Avg. 2	Marii pentru chieltuiala sa.
5	—	6	doicii pentru chieltuială.
5	—	12	pentru pașoșu Marii de la Landrechtū.
5	—	13	ipacū Marii pentru cheltuială.
3	—	15	ipacū Marii.
4	—	19	ipacū Marii, Miercuri.
10	—	19	doicii pentru chieltuială.
30	—	19	12 perechi pantofi și 3 cizme coconișăi, dinū caro 10 perechi pantofi și 2 cizme să află și acumū, căci să trimesase înainte.

452,30.

[P. 2.]

452,30 Suma d'innapoī.

26	—	22	doă capoade coconișăi Masineăi.
3	—	22	ipacū Marii, Sămbătă.
6	38	23	ipacū doicii pentru spălatu rufelorū și pentru lumănări, Duminecă.
5	—	26	ipacū Marii pentru chieltuiala sa, Miercuri.
5	—	30	ipacū Marii, Duminecă.
4	—	Septvr. 2	ipacū doicii, Miercuri.
4	—	7	pentru nește ăamuri ce s'au fostū spartū la conaculū răposati cândū trăia.

Florinți crețari Luna Septvr.

25	}		chiria la șamă pentru Maria, din Viena până la Rușava.
1			pentru dusu pogajiei la șamă, din cetate.
29		12	pentru chieltuială de drum, cându aș plecatu i-amu datu.
21			aș mai luat Maria de la chiru Răducanu (1), cându au venit la Rușava, zicându că nu i-aș ajunsu de chieltuială.
5	—	16	ipacu doicii, Miercuri.
86	38	20	7 funți zah[ă]ră, 6 funți șocolată i 4 funți cafea s'aș datu la domnul Șabertu, sicritariulu celu mare, fiindcă i-amu rugatu de aș talmăcitu jalba și buiurdizma domnească, dupe cumu amu zisu noi, iară nu cumu aș fostu, fiindu fără de cale făcută de la București, încă de la mine i-amu mai făgăduitu 6 lichenari (<i>sic</i>) de șalu, care i-amu și datu, avându-i eu, și voru li de la mine aceia ; Cututache aș văzutu cu oichii așeastă dare.
6	—	30	doicii, Joi.
6	—	Octvr. 5	ipacu doicii pentru pantofi ei și coconițai.
12	—	17	doicii pentru chieltuială la boltă la Cututache.
27	41	27	unu capodu de iarnă și izmene coconițai Masincăi.
6	—	Noiemvr. 10	doicii pentru chieltuială.
5	—	11	pentru doftorii coconițai, la spițarie.
50	}		unu capodu doicii.
10		20	cizme și șorapi doicii și coconițai.
30			zace sticle balsamu pentru coconu Nicolae. o căculă de iarnă coconițai.
12	—	Dechvr. 9	ipacu doicii, pentru șpalatu rufeloru și pantofi.
10	—	10	pentru chieltuială ipacu doicii.
4	—	14	pentru doftorii doicii.
1	30	—	mănuși coconițai.
4	—	—	pentru doftori[i] de tusă coconițai.
2	—	19	unu țucalu coconițai.
5	—	19	pentru pașaportu.
5	—	21	pentru șpalatu rufeloru doicii și coconițai.

(1) Nicolau, din Orșova.

Florinți creștări Luna Decvhr.

120 — — chiria carătei din Viena până la Rușava, la cămu
lui Dimitre Iovanovici din Viena.

46 — — arminția la Rușava, plătită prin chiră Răducan.
1049,57 ————— toată suma aceștii dări.

Perilipsisă de toată chieltuiala și datoriile ce amă plătită la Viena,
cumă arată. 1814 lt.

florinți c.
1.049 57

Suma chieluelii ce să vede înapoi, care s'au dată
în Viena la dumnl. doftoră Laușă pentru căutatulă
răposatei cocoanei Elenco.

500 —

Ună zapisă de datorie cu leată 813, Noemvr. 12,
amă plătită prină dumnl. boer[iulă], care zapisă să
va vedea, că l-amă luată

500 —

La 2 avocatori, anume Rihtără și Șfaigără Hag-
mană, ce i-au pusă judecata asupra pricinii lucruriloră
Zăduială pentru toate lucrurile și dină bani zapi-
sulă Niculesculă, care să vede pecetluită de dănsă
cu peceți.

211 6

153 57

Pentru 2 ștempe, adecă peceți, una la o adeve-
rință ce amă dată eă la judecată și alta, duml.
boer[iulă], a mea, f. 20 și a boeriuilă, 40.

60 —

Pentru ștempele ce au pusă la jalba domnească
că de la București, dupe obicei de acolo.

40 —

Chieltuiala înă ducătore și viitore, însă chiria
înă ducătore și viitoare f. 800, chieltuiala până la
Viena f. 85, de la Beci până la Rușava 215 cu Bălașa,
și 200 f. chiria casăloră cătă amă șezută la Beci,
136 de zile, beză 47 zile, care amă șezută înă ca-
săle plătite de răposata coconița.

1.300 —

La duml. boer[iulă], care au dată la morte răpo-
satei, f. 1818; dintr'aceștea amă dată f. 1.500, maă
rămăindă 318 f. ost. (sic).

1.500 —

La spițarie pentru doftoriile răposati prină Cutcu-
tache.

144 —

La ună ăuvaergiă ce au făcută nește lucruri care
căteva le-au prăpădită dumneală boeriuilă.

126 —

Pentru piiatra răposatei, prină chiră Cutcutache

300 —

Pentru 2 bohcele ale slujniciloră.

20 —

Toată suma ce amă dată, care să vede maă susă

5.905 —

Ce amă priimită.

florinți c.

Dela dumnealui coconă Nicolae, cândă amă plecată
dină Rușava, înă talerî 260, cândă era talerulă 4
florinți.

1.040	5641	3
Dupe hainele cele veichi.	180	
Prină chiră Răducană dupe polița mea.	4.100	
De la judecată, dină cincî sute f. furați.	321	3
	<hr/>	
	5.641	3 f.cost.

dum. cocon. ²⁰³/₆₇.

Iară peste doă mie și o sută florinți, care amă chieituită înă adevără,
cu cinstită arătare, număi pentru mănărea mea înă Viena înă 200 de zile,
aceștia nu să pună, ci rămănu chieituiți dină punga mea, fiindcă pentru
mănărea și beutura mea s'au chieituită : grea este foarte chieituiala înă
Viena. Măcară că, de n'ășu fi fostă înă Viena, nici cincî sute f. n'ășu fi
chieituită.

XIII.

Cele ce au fostă la duml. boer[iulă] date de mai de multă de răposata
și ce mi s'au dată dină ele.

1815, Mart. 12.

Cele ce au fostă la dumnealui.

1 bohăa de șală faină cu chenari mare.

2 căculă fămești.

2 pieptine de bagă fămești.

2 inele de berliantă câte cu 1 piatră.

1 pereche cercei de berliantă : de câte cratură și de cătă preți au fostă
aceste inele și cercei, amă luată înă scrisă de la gūvaerģiu ce le-au lucrătă,
dină Beci, care adeverință este înă punga cu lucrurile.

1 cutie cu miroase, de 100 florinți.

1 ună zapisă ală Gugiului, — aceste toate au fostă la dumnealui.

Cele ce amă priimită :

1 inelă de diiamantă, ca ună crată, și prostă, galbină, diiamantă.

6 pietre de berliantă, înă 2 mai mărișoare, iară

4 de totă mică, și nește stricătură de aură prostă. Aceste pietre s'au dată
dreptă cercei ; dumnealui au zisă așa; iară dum. nevoindă a le priimi, i le
veți preți înă bană, atâtă inelele i cercei, cătă și celălante ce le-au pră-
pădită, și aceste ce au dată i să voră întoarce înănapoi.

XIV.

Procesul lui Nicolae Glogoveanu cu «dumnealui Grigore Caribolu polcv. ro-
sescă», pentru că «au înăprumutată la Viena pă răpt. Clucereasa Elenco Glo-

goveanca, cocoana dumisale, cu 108 galb., și n'au încetatut de a-î cere, atâtu dela dumnei, Clucereasa, înu vîiață fiindu, cătă și de la dumnealui Clucurul». Cere «să nu plece la Gorji, unde este orănduitu ispravnicu, până nu-î va plăti mai întăiu bani cu dobănda loru, arătându-ne și zapisu, care ilu văzurămu scrisu înu Viiena, la leatu 810, Avgt. 13, suptu iscălitura răposatei Glogovenci, cu coprindere că după dooă luni sorocu să aibă a-î plăti înu ordiniia dumnealui polcovniculu Caribolu una sută optu galbeni olandezi». Glogoveanu arată că, «la leatu 1813, asupra gătiri, cându răposata cocoana dumisale era să plece de alu doilea la Viiena», au discutat, rămăind s'o întrebe, «fiindcă atunci îi dedese dumnealui tl. 17.000 pentru cheltuială». Ea «au tăgăduitu cu totul, că nu să știie nimicu datoare lu Caribolu, nici i-au datu vre unu zapisu de datorie și rău cere acești galbeni de la dumnealui»: făgăduise Caribolu judecată la Viena ori la Spătărie, dar n'o face. «Ce, tocmai după ce ș'au datu obștesculu sfărșitu, au apucatu prinu judecată de acolo pe unu Theodoru, omulu dumisale, ce să afla pă lângă dumneaei Clucereasa, cerându-și bani după zapisu; care Theodoru, înu scrisoarea ce scrie către dumnealui Clucurul la leatu 1814, Dechemv. 11, văzurămu că-lu înștiințează că dumnealui polcv. Caribolu are unu zapisu de patru ani pentru 108 galbeni, alu răposatei Cluceresei, care zapisu, înu vîiață fiindu răposata, au zisu că este neadevăratu și nu-lu știie, și vede și elu că nici iscălitura nu i să potrivește, daru dumnealui polcovniculu l-au datu la judecata de acolo, și ilu suptă tare judecata, și nu știie ce va alege cu dumnealui. Ne mai înfățișă dumnealui Clucurul și o scrisoare suptu iscălitura dumnealui, Consiliierulu Costache Ghica, scrisă dinu ltu 1815, Mai inu 20, întru care ilu înștiințează pentru zapisulu dumnealui Polcovniculu Caribolu că judecata au hotărătu să priimească dumnealui Consiliieru jurămintu și cu alu doilea ilu va înștiința la ce au rămasu treaba». La 24 Octomvre, arată că, fiind vorba de o amendă de 500 taleri, Caribolu s'a retras, însă tot cere, «daru cine îi dă ascultare !...». «Câte datorii au făcutu răposata la Viiena cu zapise, au fostu toate iscălite și de dumnealui Consiliieru Costache Ghica (la 12 Noiemvre 1813, d. ex.). Dumnealui, nu numai că au plătitu toate datoriile răposatei, ce au fostu cu zapise, ci încă au plătitu și alte datorii ce au fostu fără de zapise, numai după arătarea răposatei prinu graiu.» Cariboglu pretinde că ea-l zăbovia, zicând «că nu are mijlocu să-î plătească, aflându-să înu țară streină» și arată și o scrisoare a lu Ghica, mărturisind că datoria lu «monsu Caribolu» a fost recunoscută în «ceasul morți», «în jalnicu ceasu alu morți». Se decide a se întreba prin consulul rus pe Ghica, «în care dinu trei scrisori arată dumnealui adevărulu» și ce s'a hotărit la Viena. Să puie Glogoveanu vechil.

ACTE EXPLICATIVE.

I.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν φυσικὴν μου ἀψόφτητα χωρὶς νὰ συλλογισθῶ τὰ δέοντα ἔκαμα ἐν κίνημα παράλογον, συκωνομένη ἀπὸ τὸν ἄνδρα μου, καὶ μετατοπῶντας εἰς τὸν ἄρχ. πατέρα μου, χωρὶς τὴν εἶδθαι τοῦ ἄνδρος μου, καὶ χωρὶς νὰ ἔχω κἀμμίαν ἐνόχλησιν ἀπὸ κἀνένα, καὶ μετὰ δέκα, δώδεκα ἡμέραις ἐπῆγα καὶ ἔδε:ρα τὴν παραμάννα, λέγωντας καὶ ἀνύπαρκτα λόγια κατὰ τοῦ ἄνδρος μου, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ εὐγενεία του παντελῶς δὲν ἦτον ἔνοχος, μετὰ τοῦτο τὴν δευτέραν ἡμέραν καιροφυλακτῶντας ἐν ᾧ ἔλειπεν ἡ εὐγενεία του, χωρὶς εἶδθαι ἐσύκωσα ὅλα τὰ πράγματα μου ἀπὸ τὸ σπῆτι καὶ μερικὰ ἀπὸ τῆς εὐγενείας του. Ἐν ὁποῖον τοῦτο τὸ κίνημα μου ὄν πάντι ἐνάντιον καὶ παράλογον, εἰς μίαν συζυγίαν, ἔδωκα σαφεστάτην πληροφορίαν ὅτι ζητῶ χωρισμὸν, καὶ κατὰ τὰ πολλὰ μου τοιαῦτα χερεκέτια ἡ εὐγενεία του εἶχε κάθε δίκαιον λόγον νὰ μὲ ξεχωρίσῃ, πλὴν ἐγὼ, μετανοῶντας διὰ τὰ πεπραγμένα, μεσιτεύοντας δὲ καὶ ἄλλα τημημένα ὑποκείμενα, ἡ εὐγενεία του τὸ παράβλεψεν ὅλα τὰ σφάλματά μου, ὅπου ἐξ ἀγνοίας μου τὰ ἔκαμα, καὶ μὲ ἐδέχθη πάλιν, πλὴν ἐγὼ κατὰ τὸ ἀπαραίτητον μου χρέος νὰ ὑπακούσω μὲ κάθε εὐπειθειαν, ἀκολουθῶντας ἀπαραλλάκτως κατ' χωρὶς νὰ προσκρούσω εἰς οὐδὲν ὅλας τὰς νοθεσίας τῆς εὐγενείας του· ὅταν ποτὲ ὅμως, ὃ μὴ γένοιτο, δὲν ἀκολουθήσω κατὰ τὸ ἀπαιτούμενον χρέος μου, τοτὲ ὡς εἰς ὅπου θέλω φανῆ ἔχθρος τῆς τιμῆς τοῦ χρέους μου, ἡ εὐγενεία του νὰ μὲ χωρίσῃ, μὴ ἔχουσα πλέον οὐδὲ μικρὸν λόγον ἀπολογίας καὶ διορθώσεως. Ὅθεν διὰ νὰ εἶναι τοῦτο πεφυλαγμένον ἀπαραλλάκτως, ἰδιοχείρως ὑπέγραψα, παρακαλῶντας καὶ τὸν ἄρχ. πάπον μου, καὶ τὸ ἐπιβεβαίωσα καὶ ἡ εὐγενεία του μὲ τὴν ἰδίαν του ὑπογραφήν, ὡς κεφίλις ὅτι θέλουν φυλαχθῆ ὅλα παρομοίως.

Δημήτριος Γκιζας μαρτ.

Ἐλένη Γ'λο.

II.

Si je ne vous ai point écrit jusqu'à present, mon cher ami, vous ne l'attribuez certainement pas que l'éloignement ait pu occasionner cette négligence de ma part, mais ma santé et l'état de ma petite Maschinka, votre favorite, ne m'ont pas permis de vous mander plutôt que je suis assez bien

arrivée à Vienne et que ma petite, qui, grâce à Dieu, est presque rétablie, va bientôt l'être entièrement. Je me porte mieux depuis quelques jours; et je vous parle de tout cela, connaissant l'intérêt que vous prenez à moi.

Quant à une callèche que vous désirez avoir, je vous avertis que je n'ai pas eu le courage d'en commander, comme tout est à un prix exorbitant. Une callèche tel que je voudrai qu'elle fût que vous en puissiez être content, ne coûte pas moins de 170#, encore faut-il que les ducats ne baissent point dans l'intervalle de deux mois qu'il faut la faire faire.

Mandez-moi donc bientôt, mon cher ami, votre intention là-dessus, ainsi que sur votre voiture, qu'il n'y a pas moyen de vendre ici et dont la réparation coûtera au moins 500 f. J'attends donc incessamment votre avis, auquel vous n'oublierez pas d'ajouter comment vous vous portez, des détails sur tout ce qui regarde. Vous ne sauriez douter combien je m'intéresse à tout ce qui vous regarde.

Veillez n'en pas douter, ainsi que de l'estime et de la considération parfaite que vous à vouées pour la vie

votre dévouée
Hélène Glogouanka.

Mille choses à Monsieur Alexandre Willara.

Kal égώ, ó φίλος σου, ó Ματθαίος, σέ προσκυνώ.

III.

Ό λογαριασμός όπου έχει ή κοκκώνα Έλέγκω Γλογοβάνκα μετά του κύρ Παδου-
κάνου. 811, Νοεμβρίου 16.

10 λια.

13 πηχ. πάνγκλικαις άτλαζένιαις φαρδ.

16 πηχ. έτι με τζούκουρα από κροαζέν.

1 κομάτιον έτι στενά.

2¹/₂ πηχ. ταντελά πράσινο.

2 κομάτια έτι πάνγκλικά άσπρα πλατιά άτλαζένια.

2 κομάτια πλουουρά.

13 πηχ. κατηφέν μαύρον.

3 κομάτια πάγγλικαις άτλαζένιαις.

2 πηχ. ταντελά μαύρο πλατύ.

1 κομάτιον πάγγλ. στενά.

1 κομάτιον γλινουρά.

9 τουτζούνια κούμπια δια καπότο.

2 κομάτια άτλαζένιαις στεναίς.

5 κομάτια πλουουρά.

5¹/₂ πηχ. τζίκουρα χρυσά κύτρινα.

2 κομάτια πάγκλικαις λιλάκικαις άτλαζένικαις.

4 πηχ. έτι πάγκλικαις άτλαζένικαις, ήτοι γρως. χιλ. και έν ήμισυ.

*Έτι ο λογαριασμός όπου έχει μετά του κύρ Πετράκι Άποστόλου.

6 σκούφαις κεφαλίου περισιάνικους.

2 σιμιζέτα φίνα.

20 κεφάλια μετάξι.

32 δρ. μετάξι βεννέτικο.

6¹/₂ πηχ. χόρποτα.

1⁶/₈ έτι.

9 ζυγαίς παντόφια.

2 κομάτια πανιά.

15 δράμια μετάξι.

1 τραπεζάκι μικρό.

1 γιαλί-βούμι.

1 κουτι μελίσαις.

4³/₄ δκάδες σάκχαρην.

19 δράμια μετάξι, εις τούς 812, Ίουνίου.

1 δακτυλίδι μουσκία.

*Ητοι έννεακόσια έννενήκοντα δύο.

*Ο λογάριασμός της κοκκίνας Έλέγκος Γλογοβάνκας όπου έχει μετά του κύρ Πολυζάκι; 1811, Ίουνίου 6.

2 κτένια νέμισια.

2 ύποκάμισα πατίστα κενταμένη.

2 καρέλια μετάξι.

1 σκαλιστίριον φιλιδισένιο ώς δψάριον.

1 έτι μικρό παγά.

2 καστάσια φίνο.

1 σάλι βοάλ.

1 χαλκός μαλαγματένιος.

28 πηχ. σάμπα έγγλέζ. φαρδιά.

1 ψαλιδάκι έγγλέζικο.

3 θωλαίς χρυσάφι κύτρινον.

15 δράμ. τρέμουσαις.

11 δράμ. έτι.

2 θωλαίς χρυσάφι κύτρινον.

2 σεμιζέτα τουλπάνι φίνο.

25 δράμια τρέμουσαις.

1, 2 πηχ. σερασίρι βαρυκεντημένο.
 Ἦτοι γρόσια χίλια ἑκατὸν εἴκοσι πέντε.

Ὁ λογαριασμός πάλιν τῆς κοκκῶνας Ἐλέγκος Γλογοβάνκας ὁποῦ ἔχει μετὰ τοῦ
 κῶρ. Κωστάκη Πηγαῖ.

1 πηχ. $\frac{3}{8}$ βετζάλι μαῦρο.

1 πηχ. μελτάχι ἄλικο.

1 πηχ. γιουργούλι.

1 πηχ. ἔτι μαῦρο.

1 ταβᾶν κόκκινον μεγáλον.

$3\frac{1}{2}$ πηχ. ἀτλάζι σαδὲ γαλάξιον.

2 πηχ. κασιμίρι ἄλικο.

Ἦτοι ἑκατὸν ἑννεήκοντα ἑπτὰ καὶ 60.

IV.

Cinstitului și alú mieú ca unú fiú dumnealui bivú Velú Clucerú Nicolae
 Glogoveanu, ispravnicú ot sudú Gorjú, cu părintească dragoste.

Cu multă plecăune mă închinú dumitale. Cu plecată scrisoare înștiințázú
 dumitale că astă iarnă amú făcutú arátare dumitale prinú dumnealui 3-ti Lo-
 gofátú Ioniță Burileanu, ca unú epitropú ce este lucrárilorú școalelorú, pentru
 moara școalelorú, și nicíunú răspunsú nu amú priimitú, și acumú iarășí
 arátú dumitale că aceste ținuturí ale școalelorú de la Píiatra Albă le-amú
 luoatú eú pentru ca să-mí facú o pomană, și acumú vázú că amú intratú înú pă-
 catú, că, după ce amú isprávitú moara cheltuindú peste trei miie de lei,
 muncindú toată vara la ia, amú isprávit-o la Octvr., și, după ce aú umblatú
 o lună de zile, fiind ploí, au venitú și la moara școalelorú, fiindú prisosú
 de apă. Eú iazulú mi l-amú făcutú singurú și, după ce aú venitú apă multă,
 aú ruptú iazurile de la dealú, însă alú lui Butoí, alú ginere-meú Logf. Pă-
 trașco și alú Logofátului Ioniță Gărdăreanulú, și, mergándú toată apa la
 moara Slugeruluiú Tudorú, la moara școalelorú aú lipsitú de totú. Eú amú
 socotitú că dánú gerú mi-aú înghefatú eruga, darú nu aú fostú dinú înghe-
 țaturá, ci dinú pricina apei, fiindcă moara Slugeriuluiú Tudorú nicí aú ín-
 ghiețatú, nicí aú státutú, și să cunoaște că, neavándú apă de prisosú, aú
 înghiețatú moara școalelorú. Acumú, după ce s'aú topitú západá primávara,
 aú umblatú până la o vreme, fiindcă să vársase apele peste totú pámântulú,
 iarú, după ce s'aú trasú apele, aú rămasú iarășí înú secú. Amú zisú dum-
 nealui Slugeruluiú Tudorú ca să-mí dea măcarú jumátate apa Topolniți,
 după pravilá, și mi i-aú datú răspunsú ca să-și facá aceí mai susú numiți

iazulă și, cândă nu-mi va umbla moara școalelor, atunci amă cuvântă să-lă apucă pe dumneală. Eă, boeriule, înă puterea zapisulă dumitale, că nu amă judecată cu nimică, fiindcă scrie că, după cumă aă umblată mai nainte, încătă aă stăpănită răposatu Medelniceriulă Hagi Iordachi, fiind-o și eă, când aduăa vamă peste ocă pentruzăci, cinzăci de mie pe ană, avăndă toată apa Topolniței și apa Pleșuvei, dară eă n'amă luoată înă șapte lună mai multă decătă una mie patru sute ocă grăă cu porumbă. Va fi cu păcată, după atătă cheltuială ce amă făcută la moară; amă dată și embaticulă tl. 550 într'ună ană, pentru moară și pentru loculă prăvăliilor, și la venitulă ce aă venită apa la moară într'această diastimă, mi aă făcută pagubă peste tl. una sută. Amă apucată pe mai susă numițilă ca să-și facă iazulă, și mi aă dată răspunsă dumneală 3 Logft. Ioniță Gărdăreanulă ca să le daă ajutoră la iazulă dumnealoră, după cumă le-aă dată și răposatu Hagi. Adevărată le-aă dată ajutoră Hagiă cândă-și avea iazulă făcută, iară, după ce s'aă făcută iazulă, nu le-aă dată niciună ajutoră. Altfel, nică că mă trage inima să facă prăvăliile, măcară că amă dată bani toți de ană la cărămidară... Mi s'aă stricată corajia... , cerăndu-mi-să de fieșcare prăvălie orăndașă (*sic*) pe ană câte patru ocă de țară, lucru ce n'aă mai fostă obicnuită, și oca de țară acumă este câte fl. 8, 9 și 10... Zapisulă dumitale d'intăi scrie că să stăpănescă și totă neamulă meă, făcăndă binală la aceste acaretură ale școalelor, și nu să pomenia într'acele zapise, ferească Dumnezăă, arzăndu-să binală să plătească embaticulă... Socotește cugetulă pământeniloră înă ce chipă le este... Eă ună copilă mai amă de învață carte și cu ajutoriulă lui Dumnezăă peste ună ană îlă scotă de la școală, și rămăne pentru folosulă patrii acestă embatică... Peste embaticulă ce mă ajunge, până la simbria dascălulă, îlă țină și înă casă, hrănindu-lă și șezănd fără a pretenderi nimică, atătă pentru chiria caseloră, cătă și pentru mănăcarea familii dascălulă. Apoi socotească înțelepăunea dumitale de voescă eă răulă școalelor! Eă acestea le facă pentru pomenirea mea... Și pentru cătă ținutură are Sfântu Nicolac, mișcătoare și nemișcătoare, (recomandă a cumpără moșia Gărbovățul, apropiată).

V.

1813, Σεπτεμβρίου 20.

Τὴν εὐγενεῖαν τῆς ἀδελφικῶς προσκυνῶ.

Ἰδοῦ, ἀδελφέ, στέλνω τὸν Λάζαρον, μὲ τὸ νὰ δὲν μὲ χρισιμεύει ἐδῶ, καὶ διὰ τὰ ἁσμικραίνω ἐν ταυτῇ καὶ τὰ ἔξοδα. Πλὴν ἡμεῖς πολλὰ εὐχαριστιμένη ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον. μάλιστα εἰς τὸν δρόμον, ἂν δὲν τὸν εἶχα αὐτὸν, δὲν ἤξευρα τί νὰ κάμω. Διὰ τοῦτο, ἀδελφέ, σὲ παρακαλῶ νὰ δέξῃ κομᾶτι (*sic*) εὐγνωμοσίην πρὸς

αὐτὸν. Θέλετε ἡξεύρη περι ἔμου ὅτι με τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἶμαι καλὰ κατὰ τὰ ἄλλα, πλὴν ἔλον αἰσθάνομεν κάποιαν ἀδυναμίαν. Ἐλπίζω ὁμως τώρα με τὸν Φράνκ τὸν ἱατρὸν νὰ λάβω περισσοτέραν δφέλειαν, ἐπειδὴ αὐτὸν ἔχωμεν ἐδῶ εἰς τὴν Βιέναν τὸν πλέον καλίτερον, καὶ εἶμαι εἰς τὴν κούραζτου.

Ἄδελφέ, διὰ ἔξοδα δὲν σὲ γράφω τίποτες, καὶ ἀφίνω μόνον νὰ στοχασθεὶ τὴν ἐδῶ ἀκριβίαν, μάλιστα ἔχωντας καὶ ἱατροὺς μεγάλους καὶ σπιτζαρίαν καὶ ἄλλα πολλὰ ὅπου ἕναν ζαῖφην τὰ ἔχει. Μὴν θαρῆται ὅτι, ἐπειδὴ εὐρίσκομαι εἰς τὸ σπίτι τοῦ παπά μου, ἔχω ὀλιγότερα ἔξοδα. Τὶ νὰ σὰς τὸν περιγράφω, ἐπειδὴ τὸν ἡξεύρετε, χειρότερον ἀπὸ τὸ τί ἦτον εἰς τὸ Βουκουρέστι; σχεδὸν πολλὰ ὀλίγην ἡκονομείαν κάμω κάθοντας εἰς τὸν παπά μου. καὶ ὄχι εἰς ξεχοριστὸν κονάκι, με τὸ νὰ ξύλα ἀγοράζω, φαγὸν διὰ τοὺς δούλους μου ἐγὼ τοὺς δίδω, καὶ ἐγὼ ἡ ἰδίᾳ πάλιν ἀπὸ τὸ πουργὶ μου τρόγω, ἐπειδὴ, ὄντας ζαῖφουσα καὶ πέρνωντας καὶ ἱατρικά, δὲν πορῶ φάγω εἰς τὸ τραπέζι, γαλαδινῶ, κρέας καὶ γουρουνίσσιω, ἐπειδὴ τώρα με χρειάζεται νὰ κάμω μεγαλοτάτην δίκαιταν· βαρετὸν νὰ σὰς παριγράψω ἔλα, ἐπειδὴ τὸν ἡξεύρετε τὸν παπά μου πολλὰ καλὰ.

Παρακαλῶ, ἀδελφέ, νὰ προστάξετε τὴν Κατρίναν διὰ νὰ φροντίσῃ τὰ παιδιὰ καλὰ, μάλιστα τὴν Μαριούτζα, ἐπειδὴ, μὴν ὄντας ἐγὼ ἐκεῖ, ἴσως τὴν μαλτρατάσουν.

Στωχάζομεν, ἀδελφέ, ὅτι καλὸν ἴδιον τὴν πρώτην ἀνοιξιν, διὰ νὰ με στείλλετε τὸν Κωστάκη ἐδῶ, ἕως ὅπου εὐρίσκομαι καὶ ἐγὼ ἐδῶ, διὰ νὰ τὸν δώσωμεν εἰς κανένα μέρος, ἐπειδὴ γνωρίζω ἄπειρα μέρη καλλὰ, ὅπου ἐμποροῦσεν τὸ παιδί νὰ ὀφειλιθῇ, με τὸ νὰ ἐδῶ παιδιὰ εἰς τὴν ἡλυκοίαν τοῦ Κωστάκη ὀμιλοῦν τρεῖς, 4 γλώσες, καὶ αὐτὸς ἀκόμι τὰ ῥωμεκὰ δὲν τὰ ἡξεύρει. Καὶ φοδοῦμεν πολὺ νὰ μὴν μένει ἀνεπρόκοπον τὸ παιδί. Λοιπὸν ἂν τὸ εὐρη εὐλογον διὰ τὸν Κωστάκη, τὸ νὰ τὸν στέλλῃ, ἂς με στείλλῃ, παρακαλῶ, καὶ τὴν Μαριούτζα μαζῶ, [ἔταν] στέλλῃ τὸν Κωστάκη. Σὲ παρακαλῶ, ἀδελφέ, γράψε μας καὶ διὰ τὴν ἀδελφὴν μου Μαρίτζα, ποῦ εὐρίσκετε διὰ νὰ ἡξεύρω. Ὁ ὀποῖος ὁ γραφεὶς σὰς προσκυνᾷ καὶ τοὺς δύο καὶ τὴν παρακαλεῖ νὰ σχίση τὸ γράμμα, ἐπειδὴ εἶναι πολλὰ ἀχρία γραμένω!

Ἐλένη Γλογοδ.

VI.

15 Noemvrie 1813. Μαριῶρα Χαντζερῆ către Elena Glogoveanu. Despre tăcerea ei și «τὰ τριάντα τρία φλωρία τῶν βραχιολίων ὀπου τῇ χρεωστῶ pentru un «σάλι πράσινον». Sărută pe Masincuța, și pentru un «crevat al ei», ce este de trimes. Salutări Banului și lui Matinco; «ὁ θεὸς της τὴν προσκυνᾷ».

Ianuarie 1814. Aceeaș către aceeaș. Cere τριπλίκι; și pentru niște pietre la χαλκάς.

13 Ianuarie 1814. Aceeaș către aceeaș. Intristată de boala ei, îi dorește în-sănătoșarea. «Cea mai mare veste e ciurma.» Ea se află la Colintina refugiată. «Intr'un cuvânt, trăim nenorociți, și mai ales eu: «ἄχ Ἐλεγκάκη μου». N'a văzut pe Marița, pe care voia s'o aducă acolo: trăește bine cu soțul ei. Și pentru brățară. Pentru cursa și odogaciul cerute de Elenco: nu mai are. Po-

menește pe fiii ei Costăchiță și Iordăchiță. Salută Grigore (Ghica) și *ὁ Κάρουλος* (Scarlat).

București, 28 Noemvrie 1813. Alexandru Vilară. Scrisoare de dragoste retorică aceleiaș *γλυκυτάτη Ἐλεγκάκη*. E și el vagabond din cauza ciumei, la Cornești, cu fratele. Bucureștii sunt pustii: «întâlnești un om iei și colo, și nu se aude alt sgomot decât al clopotelor (?)». Sora ei, Marița, a fugit la Ploiești, la Câmpina, apoi la Cornești. E vorba de iernatecul Vizirului la București.

Vestea luptei dela Lipsca (1).

VII.

Cu multă plecădune închinându-mă, după sărutarea [măni] dumitale, coconiță.

Cu plecădune arătū dumitale că, îndată după ce amū datū scrisoarea Mării Sale Domniți Mărioari Hangeri, amū și luatū galbeni 72, dānū care galbeni s'aū alesū numai 28 bunī curați, pă cariū i-amū datū cocoani Mariți, iarū celanți 48, văzāndu-i că sântū proști și nu sântū dā nicio treabă, amū făcutū ce amū făcutū și i-amū schimbatū, luāndū banī de argintū, galbenu câte tlr. 14, și-i țiu la mine, silindu-mă să-i facū iarășū în galbeni bunī curați, și totū lei la dramū, și, orī îi voiū da cocoani Mariți, precumū imī scrii, saū imī vei trage vre-o poliță ca să-i răspunzū aiei, fiindcă dā a-i trimite dumitale este cu mare discolie a găsi ocazionū; și să nu te māhnești pentru a-ceasta, cumū pă largū pliroforie să va da dumitale dānt'această scrisoare a dumisale. Și mă rogū, coconiță, apururea să mă învrednicescū cinstitulū dumitale răspunzū cu pliroforie dā întregimea fericitei dumv. sănătăți, a dumnealū boerului, a cuconulū Mateiū, cumū petrece, și a coconiților (2). Fiindu-mī aceasta spre parigorie-mī. Astăzi, la 13 ale aceștiia, singurū amū fostū la Colintina și amū văzutū atātū pe coconu Gligorașcu și pă Măriia Sa Domnița (3), cariū me-aū zisū că să închinā dumitale cu frățească dragoste. Și rămāiū cu plecădune

1814, Ghenarie 14.

a dumitale plecatā slugā

STANCIU LOGT.

Înū cinstitā și stāpānească māna dumneaei cocoani Elenco Glogovanca Clucereasa, cu multā plecădune, la Viena.

(1) Originalul acestor trei scrisori va apărea în colecția Hurmuzaki, între altele privitoare la legăturile Românilor cu cultura elenică și nația grecească.

(2) Una se făcū călugăriță, sub numele de Luchiana; cealaltă e Masinca.

(3) Tot Maria Hangerli, soția lui Gligorașco Ghica, viitorul Grigorie Dimitrie Ghica Voevod.

VIII.

Rușava, 5 Iunie 1814. Un negustor către N. Glogoveanu.

O cocoană venită din Viena spune că soția lui, pe care a întâlnit-o des, «*ἦτον πάντα ἀνήμπορος . . .*» («cu totul fără puteri»). Va fi având și el știri.

IX.

Cu părintească dragoste.

Amă priimită scrisoarea dumitale și m'amă bucurat că te afli dum. sănătos, și noi cu ajutoru lui Dumnezeu ne aflăm sănătoși, Nicolăiță, tă înștiințeză că abia aș isprăvită și *Tudoră*, și alaltăeri aș plecată, dară Mașina n'au fostu cu puțină să plece dană pricina vremi, fiindă foarte tare, nîngăndu cu vântă, și mai vartosă că aș venitu dofturu Francu și dofturu Laușu și mi-aș zisu că este înpotriva omeniri pe vreme dă iarnă să facă drumu o copilă mică peste optuzeă dă poște. Și așa aș rămasu ca să vie cu mine, cu ajutoru lui Dumnezeu, dă primăvară, că nu este multu, încă doaă lună. Îmă scrie Logofătulă Stanciu că mi-ai scrisu șase scrisorî: n'am priimitu mai multu decâtă una, la care amă făcutu răspunsu. Și socotescu că-lă veți fi priimitu.

1814, Dechemv. 26.

Aăsta, și rămăiă
ală dumitale ca ună părinte
COSTANDINŪ GHICA.

Câte lucruri s'au aflu la mine înă păstrare, le-amă dată lui Tudoră, luăndă și adeverință că le-aș primitu, adică ună soare cu brilianturî, ună inelă cu briliantu; șase pietre de breliantu, doi perechi dă brățărî.

Zapisu dă cincî sute dă galbenî iarășî s'au datu lui Tudoră, iară celă dă zece mił dă lei s'au trimisu la Brașovă ca să să ia bani după prăvila dă aici.

(Vo:) Cînstitulă dumneală Clucerulă Nicolae Glogoveanu cu părintească dragoste să să dea.

(Pecete cu C. G. și bourul Moldovei.)

X.

Părintească dragoste.

Priimindă scrisoarea dumitale și plîroforisindu-ne de sănătatea dumv., că să află pă dăplină, ne-amă bucurat; și noi, cu ajutorulă lui Dumnezeu, sănătemă sănătoși. Amă văzută și cele coprînzătoare pentru pricina zapisulă

de la dumnealui maiorulă Cariboolu, la care și răspunzū dumitale că, atunci întâi, cândū țe-amū scrisū acele scrisori, totdeauna își tăgăduia răp. Elenco datorii, zicândū că nu știe, și totū așa s'au prelungitū până aproape de sfârșitū, cândū atunci, cu vre-o trei zile mai nainte, cu mijlocū ca să nu să necăjască, amū mai întreat-o eū singurū, să-mī spue adevărulū, dă-și aduce aminte dă această datorie dă galbenī saū nu, și me-au zisū curatū așa că totū nu ține minte și că poate va fi uitatū. Darū, primindū Cariboolu jură-măntū, să i să plătească dănu bani ce avea să ia dă la Gugiu, să nu-ī rămăe sufletulū încărcatū.

1818, Martie 15.

Săntū alū dum. ca unū părinte.

COSTANDINŪ GHICA.

XI.

Cu frățască dragoste mă închinū dumitale,

Pentru ușorarea sufletului răposatei rogū dragostea dum. pentru Niță isprăvnicelū, ce este închisū acolò pentru bani ce i-au măncatū denū venitu moșăi, să binevoești a să slobozi, și cu unū slujitorū să să trimită aicī.

Și foarte voi mulțami dv. Și săntū

Aprilie 12.

Alū dum. ca unū frate și slugă.

CONSTANDINŪ GHICA (?).

XII.

C. 1821.

Socoteala de tovăroșiia între mine(1) cu Pahr. Ghiță și Pahr. Almăjanulū. 20,— Amū datū la poște, cândū amū mersū cu dumlui Pahr. Almăjanulū la Slatină.

5,— Călăuzii arvună, cândū l-amū tocmitū dela Stoicănești.

«20 ipacū călăuzii la băatură.

5,20 ipacū călăuzii la Corbulū.

6, « fānulū la Corbulū, care erea pentru Slatină gătitū, și l-amū plătitū pentru toți.

2,30 pandurilorū lui Tudorū, la Recea, cândū amū plecatū.

5,05 pandurilorū Joi și Vineri.

10, « călăuzii până la Bălcești, alū doilea tocmeală.

1,30 chirigiilorū de la Ceparī la Priiporī, ca să meargă pă la Titești.

4, « pe fānū, la cărcumăreasa dinū drumū, cândū amū durmitū înū cânpū, pentru toți.

(1) Nicolae Glogoveanu.

- 10 » panduriloră pentru Simbătă, Duminecă, Lună și Marți.
 2 » omului care s'au dusă de la Cepară dupe dascălulă cu scrisoră.
 1 » ipacă lui, cândă s'au dus la Hagi Enuși cu scrisoră.
 5 » Pentru Miercură, Joă, panduriloră.
 5 » ipacă loră pentru Vineră și Simbătă.
 3,13 la Boșora, pentru fănă, oră și porumbă pentru pandură, cândă
 amă masă la diiaconulă.
 21,10 la podă, pentru toă, la Căinenă, cu ună, 1, leă podariloră bacșışă
 (Cu Almăjanul.)
 75,20 partea dumnealū ce amă dăruită la pandură.
 1,15 partea dumnealū ce amă dată la streajă otă Răulă Vadulū.
 7,— chiria casei de la trahtirulă pătropulū.

XIII.

Cu frățască dragoste mă închină dumitale.

Frate arhonă Clucere Nicolaie Glogovene... (*rupt*) atătă datoriia patriei, cătă și a stăpănirii te face ca să te afli aici la tahtulă Caimacamii, ca ună dregătoră ală Divanulū ce ești, să căutămă delicatele trebuință ce sântă. De aceia scriū dumitale și te pohtescă ca să te scolă negreșită, de unde te veă afla, și să viă fără zăbavă aici, căci s'au pornită îndestulată oștire asupra vrăjmașulū, și avemă nădejde de la Dumnezăū ca să-lū înfrângă și să-lū sfarame. Și că ai priimită scrisoarea [și] te scolă să viă, să amă frățască răspunsulă dumitale.

821, Fevr. 15.

Sântă ală dumitale ca ună frate

Ἰωάννης Τραπεζιός.

XIV.

Dela Slugerul Theodor.

Fraților omenă ai adunări nostre, toă comandiri Arnăuților și ai tuturor pandurilor căți vă aflați supt ocărmuirea mea, aceste familii boerești, carei să află slujind împreună cu noi pentru folosul de opște, ipr. familiile cu toate calabalăcurile dumn[ea]lor, să trimit de către mine ca să lăcuiască la mănăstirea Cozii. Ci iată că vă scriū și strașnic vă poruncesc, oră pă unde vor merge aceste familii și calabalăcuri, întru nimic supărare să nu le faceți, căci care înpotrivă-i va urmă, pedeapsa îi va fi perderea vieții, precumă bine ați văzut că au pățit și alții care au urmat înpotrivă. Ačiaia.

[1]821, Mart. 8.

THEODOR.

XV.

Herr Klutschar,

Da der Fall eingetreten ist dass mir die Eltern meiner wallachischen und griechischen Kostgänger über 4.000 Piaster, einige seit 3, auch 4 Monaten, andere auch nur seit kürzerer Zeit schuldig sind, und ich also, bei meinen grossen Ausgaben für 3 Lehrer, für 6 Dienstboten, Kost, Hauszins, Holz, Licht, in die grösste Verlegenheit geraten bin, weil Madamo Haggika nicht mehr für Andere bezahlen will, so bitte ich Sie, Herr Klutschar, Ihre Massregeln so zu nehmen, dass ich von nun an das Kostgeld für Ihren Herrn Sohn, unserm Contract gemäss, immer den 1-ten August, 1-ten November, 1-ten Februar und den 1-ten May nach griechischer Zeitrechnung, allhier in Hermannstadt erheben kann, und zwar um so mehr, als ich, aus Liebe zu meinen Schülern, denselben schon lange, anstatt den bedungenen 2 Stunden Unterricht, 4 Stunden des Tages, mit grossen Aufopferungen gebe, und ich bis nun, Gott ist mein Zeuge, in allem mehr für selbe gethan habe, als ich nach dem Contract schuldig war.

Dero Herrn Sohn Constantin habe ich, um ihn aufzumuntern, aus der 2-ten in die 1-te Klasse getan; nun bitte ich ihm zu schreiben fleissig zu seyn. Ich hoffe auch, bei der ersten Veränderung, denselben in ein anderes Zimmer verlegen zu können, obgleich dasjenige wo er jetzt ist das grösste, helleste und gesundeste von allen meinen Zimmeru ist; denn ich wünsche nichts jehelicher als den Eltern meiner Schüler in allem was billig ist, zu willfahren.

Ich bitte meinen Handkuss an die Frau Gemahlinn auszurichten, und bin, mit aller Hochachtung,

Herr Klutschar,

Ihr gehorsamster Diener:

TRAUTMANN,
LEHRER.

Hermannstadt,

den $\frac{18-t}{30}$ Nov. 1823.

P. S. Obgleich man itzt, aus der Wallachei kommend, 3 Wochen Contumaz halten muss, so bitte ich doch mein Kostgeld ohne Zeitverlust an Herrn Oberdreissiger v. Mattusch zu überschicken, wo es sodann, bei der Contumaz mit Essig gereinigt, gleich herein passieren wird.

Ich schreibe das nämliche an die Eltern aller meiner Kostgänger, damit ich nicht gezwungen werde sie an etwas Mangel leiden zu lassen.

Ich bitte dem Herrn Sohn zu schreiben dass er in seinem Zimmer mit andern nur französisch und deutsch spreche.

VECHI ZIARE MANUSCRISE.

I.

Havadişuri.

Găzăturile veichi dă trei săptămîni sânt, precum am scris dumat[ale], și, dă aũ fost mincinoasă, acela care le-aũ triimis strică, iar nu eũ ; și nu aũ fost minciunı, ci adevăr, Dar aũ fost pricină la mijloc, precum să aude, că, trăgîndu-să Muscali, i-aũ lăsat numaĩ cu ceialanți; apoi, vîzind că nu pot ținea, iarășı aũ răsărit. Acestea sânt dă 3 săptămîni.

Gazăturile dă doaa săptămîni zic că Muscali și Nemți bat pã Franțuzi. Franțuzii să află la Drezna (*sic*) în Țara Sacsonii, dar aũ fost să-[să] tragă, fiind mare scumpete. Pã un marșal Neı, cel mai vestit, Prințipu de Mosca, l-aũ înpușcat cu tun, pã pod, la apa ce să chiamă Elba.

Sabanoil ghinărar și Miloradovici s'aũ făcut bravură mare, adică izbândă, pentru care aũ luat dela Împăratu Nemții cavaleriile cele mai mari. Nemți aũ luat Trebi, Fiulu și aũ intrat în Italia, dar cu toate acestea izbândă tot l'e frică dă Franțuz, căci Bunăparte cu un co[r]pus dă 15.000 umblă să dea iuruși la Burlin; apoi, dă o răzbi, Dumnezeũ să-ı ție; gazeturile de 2 săptămăni n'aũ venit, și de aceia să dă ipopsie că aũ pãtitũ Muscali și Nemți cevași, dă nu le dă mânia să să dea în publicũ.

Pentru Sărbı gazăturile zic că cei ce aũ fugit la Neamțu i-aũ priimit și le-aũ dat un ghinărar ocărmuitor, făcând și pã Caragheorghe al doilea ghinărar și pã toți ceialalți gospodari olițeri, maiori, polcovnici, careși după cinstea și ostea sa, și să-ı pornească la bătac către Franțuzi, însă care vor vrea, iar nu siliți; portul și pãlăștile tot ale lor.

II.

Cu multă plecăciune închinăndu-mă sărutũ cinstit[ă] mîna dumatiale.

Înștiințezũ dumatiale că, pentru șalurile ce mi s'aũ poruncitũ dăunăzi, cercetîndũ în tãrgũ pe la unı din prieteni ce amũ, sânt foarte scumpe acest fel dă șaluri; mai jos dăcăt talerı 800 și 750 nu să găsește, căci s'aũ scumpitũ dă totũ, și, mai vãrtosũ și dă s'ar găsi cu prețul ce mi s'aũ arãtatũ, la ačastă vreme nimeni nu poate a da șaluri muhaerũ, precumũ mi s'aũ poruncitũ, căci, vremea dă molimă fiindũ, nicı baeși dãn prãvãlii cu marfã pã la case boereși nu mergu, cu cãtũ mai vãrtosũ să dea șaluri în dăpãrtate

locuri și cu zăbavă dă zile. Eu înu totu chipul m'amu silitu, cu feluri dă fägădueli, și cu bani dăpozito amu cercatu, și nu au stătuțu puțină ca să iaă dăla nimeni; la care judeci-să și dă către dumneata dă nu este adevăratu, căci năprasnica boală totu nu s'au curățitu, ei la o zi dooă totu să în-tâmplă câte o molemă dooă (însă dinu borfeturi necurățate), atâtu prin târgu, câtu și prinu mahalale; numai Dumnezeu să-și facă milă.

Eu încă totu mai amu zăbavă câteva zile, căci, împreună cu alți creditori ai Iancului Chiriță mofluzulu, ne aflăm înu pricina cercetării mofluzuculu lui, fiindcă Petru Canușu au adus fermanu dănu Poartă pentru Ianculu, cerându-lu la Țarigradu, și dă iznoavă i s'au pecetluitu bolta, și să află la închisoare, și, cumu zicu, mă aflu într'acestu dravalu, daru până înu șapte, optu, zece zile, luându sfârșitu, plecū negreșitu.

Cărțile către dumnealorū ispravnici dă Ilfovū și către dumnealū Slugerulū Drăgodanū, mergîndū, le-amū datū, și dumnealorū ispravnici le-au datū răs-punsu că vorū face dumitale răs-punsu prinū gazda județulu dumitale; le-amū arătatū și prinū graiū îndăstule; me-au zis coconu Mihalache că, dinu ceia ce s'au pututu, s'au scăzutū, și, iarășī, cāndū va fi mijlocū, vorū mai faee. Iarū Slugeru Drăgodanū îmi arăta că dinu 7 lude ce au fostū Cornetulū, i-a scăzutū până acumū și au rămasū lude 2, și Adunați lude 2, iar Fieni, peste lude 1 1/2 ce rămăsesără după scăzământū ce li să mai făcuse s'au încărcatū lude 1 1/2 cu 9 oameni ai zapciilorū; me-au fägăduitū prea multū că, câtū va putea, va iconomisi, ca unulū ce totūdeauna au slujātū dumitale la cele prinū puțină; eū iarășī, până mă voiū ridica, nu voiū înceta cu a mai merge și a le aduce aminte, și iarășī voiū mai înștiința dumitale.

Havadișurī dă aici altele nu știū, fără numai (cu toate că veī fi luatū știre) la 31 dă Marte, nemțești, au intratū Muscali cu ceilalți sinmahii înu Parisū, pentru care alaltăeri, Miercuri, viindū unū ofițerū curuerū la consulū rusescū cu vestire, seara au făcutū consuli amāndoī luminație, adică Rusulū și Neamțulū. Luarea este așa că, pornindu-să Sfanținbergu comandirū, cu 200 dă miī, și Vliherū, cu 150 dă miī, asupra Parisuluī, careī și apropiindu-să, și Napoleonū fiindū înlăuntru, au scosū înpotriva lorū doī comandirī franțezi (la care îi mai rămăsesese oareșce nădejde), cu o sumă dă oaste, și Napoleonū, cu alte trupe dă oste, au eșitū afară, și, pă altū locū mergāndū, au căzutū înu urma acelorū doī comandirī ai simahilorū, cale dă 16 ceasurī, unde, călcāndū o parte dinu magaziile simahilorū, le-au aprinsū, și erea să. cază robū și Împăratu nemțescu, dă nu arū fi luatū știre cu unū ceasū-dooă înnainte; așa darū, luāndū dă știre comandiri sinmahilorū cei dă asupra Parisuluī, cāndū au vrutū să să întoarcă Napoleonū înapoi, i-au tăiatū drumurile Parisuluī și, neavāndū pă unde să meargă, au apucatū drumū alătura, și au trecutū la niște cetățī cale dă 12 ceasurī dă Parisū, gonindu-lū înu urmă

Vliheru cu trupulŭ său dă oștire, iar Șfanțbergu, dăndŭ războiŭ cu acei doi comandiri franțuzi lângă Parisŭ, i-aŭ prinsŭ pã amîndoi vii, și sumă dă robî. Așa văzândŭ totŭ pupulo a Parisului cã Napoleonŭ nãdejde dă a intra înŭ Parisŭ nu este, și acei doi ghinãraři aŭ cãzutŭ robî, pã datã aŭ scosŭ semne dă paradosisŭ alŭ Parisului, și așa, la 31 dă Mart. nemțescŭ, aŭ intratŭ Alexandru Împãratŭ și cu Împãratulŭ Prusii înŭ Parisŭ, făcãndu-le norodu neasãmãnate țãrmonii și strigãndŭ: Zito Alexandre che oli i sinmahi su (1) și, lepãdãndŭ toți semnul lui Napoleonŭ, aŭ pusŭ semnul Împãratului Franți celŭ vechiŭ și mortŭ. Într'acestașu chipŭ aŭ luatŭ sfãrșitŭ peričunea, iarŭ pã Napoleonŭ (întrerupt).

(1) Ζήτω, Ἀλέξανδρε, καὶ ὅλοι οἱ σόμμαχοι σου.

Pecetea lui Tudor Vladimirescu.

În numele
 al
 noului anului

frate...
 am...
 u...
 v...
 a...
 g...
 c...
 e...
 o...
 d...
 p...
 m...
 c...
 c...
 p...
 c...

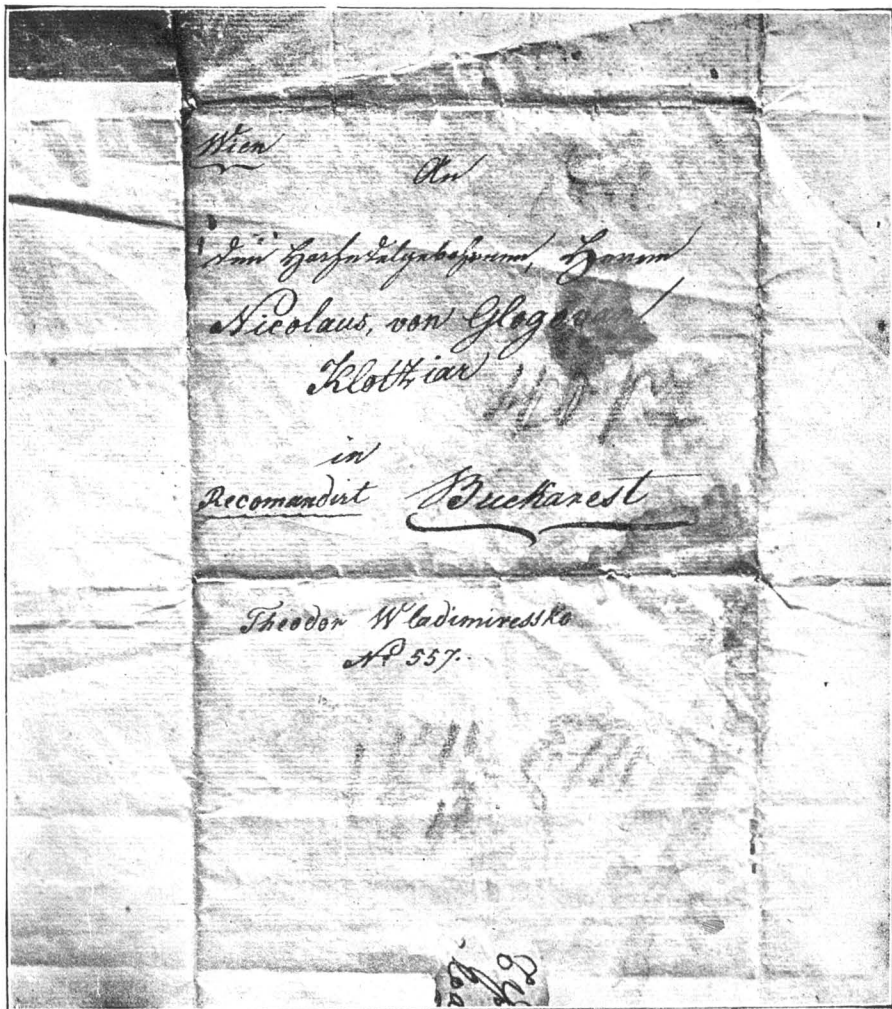
Scrisoarea lui Tudor Vladimirescu dela 28 Iulie 1814.

[The image shows a page of handwritten text in Romanian, which is extremely faded and difficult to read. The text appears to be a historical document or a page from a book. The handwriting is cursive and dense. Some legible fragments include words like "patriei", "neamului", "statului", "poporului", "libertatei", "drepturilor", "omului", "civile", "politice", "economice", "sociale", "culturale", "spirituale", "fizice", "psihice", "morale", "materiale", "fizice", "psihice", "morale", "materiale", "fizice", "psihice", "morale", "materiale".]

una aceluca de a gresur epurata de impuritati
 si se va lua pe masura. In aceasta privinta
 trebuie sa se tina seama de faptul ca in
 tara noastra nu s-a dezvoltat inca o industrie
 chimica proprie, care sa produca aceste
 produse necesare. Prin urmare, trebuie sa
 se caute surse externe de aprovizionare.
 In acest sens, este necesar sa se stabileasca
 relatii comerciale cu tarile vecine care
 au o industrie chimica dezvoltata. De
 asemenea, trebuie sa se acorde prioritate
 dezvoltarii industriei chimice in tara
 noastra, pentru a putea produce aceste
 produse in mod independent. Aceasta
 este o sarcina importanta care trebuie
 sa fie luata in considerare de catre
 autoritatile competente.

[Faded handwritten text in Romanian script, likely a historical document or manuscript.]

Serisoarea lui Tudor Vladimirescu dela 8 Martie 1819.

Analele Academiei Române.

L. B.

Tom. XXXIV.—Desbaterile Academiei în 1911—1912.	4.—
» XXXIV.— <i>Memoriile Secțiunii Istorice.</i>	20.—
Breasla Blănarilor din Botoșani, Catastihul și actele ei, de <i>N. Iorga</i> .	—,50
Pagina din istoria culturală: I. Privilegiul din 1815 al Târgului-Frumos. — II. Din vieța moșnenilor vieri ai ținutului Săcuinilor, de <i>N. Iorga</i>	1.—
Insemnătatea Divanurilor ad-hoc din Iași și București în istoria renașterii României, de <i>Dimitrie A. Sturdza</i> :	
— VI. Anul 1858. Adunarea electivă din Iași	1.—
— VII. Anul 1858 Căimăcâmia din Valahia a domnilor Emanoil Băleanu, Ioan Manu și Ioan A. Filipescu și influența precumpănitoare a Adunării Elective din Iași asupra Adunării Elective din București	1,60
Turburări revoluționare în Țara-Românească între anii 1840—1843, de <i>Ioan C. Filitti</i>	1.—
Contribuții la istoria bisericii noastre: I. Despre Mănăstirea Neamțului. — II. Bălănești, de <i>N. Iorga</i>	—,40
O scrisoare din 1679 a Mitropolitului Dosofteiu, de <i>I. Bogdan</i>	—,50
Cetatea Ulmetum. Descoperirile primei campanii de săpături din vara anului 1911, de <i>Vasile Pârvan</i>	5.—
Insemnătatea europeană a realizării definitive a dorințelor rostite de Divanurile ad-hoc în 7/19 și 9/21 Octombrie 1857, de <i>Dimitrie A. Sturdza</i> , I.	—,40
— II.	—,80
— III.	—,70
Nicolae Kretzulescu, 1812—1900—1912, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,20
Gheorghe Asachi ca tipograf și editor — după Catalogul lui din 1847, — de <i>N. Iorga</i>	—,60
Politica Austriei față de Unire. — I. Înainte de Conferințele din Paris, de <i>N. Iorga</i>	—,30
Un ofițer român în oastea lui Carol al XII-lea. — Câteva note, — de <i>N. Iorga</i>	—,20
Autoritatea faptului îndeplinit executat în 1866 de cei îndreptățiți, de <i>D. A. Sturdza</i>	2.—
Notă despre un studiu al d-lui Millet, de <i>I. Kalinderu</i>	—,20
Insemnătatea ținuturilor de peste Prut pentru istoria Românilor și pentru folclorul românesc, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Norma ponderală dela Perinthus, de <i>M. C. Sutz</i>	—,20
Un manifest românesc tipărit cu litere latine al Impăratului Leopold I din anul 1701, de <i>I. Ursu</i>	—,30
Contribuții privitoare la relațiile Bisericii românești cu Rusia în veacul XVII, de <i>Dr. Silviu Dragomir</i>	2.—
Memorii despre documente cartografice privitoare la războiul din 1787—1791, de <i>N. Docan</i>	1,20
» XXXV.—Desbaterile Academiei în 1912—1913	5.—
» XXXV.— <i>Memoriile Secțiunii Istorice.</i>	8.—
Plângerea lui Ioan Sandu Sturza Vodă împotriva sudiiților străini în Moldova, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Din ținuturile pierdute. Boieri și răzeși în Bucovina și Basarabia în cele dintâi decenii după anexare, de <i>N. Iorga</i>	1.—
Câteva știri nouă privitoare la Istoria Românilor, de <i>N. Iorga</i>	—,30
Notele unui istoric cu privire la evenimentele din Balcani, de <i>N. Iorga</i>	—,50
Două plângeri ale episcopului de Râmnic Galaction, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Versuri nouă ale lui Ienăchiță Văcărescu, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Barbu Știrbei ca educator, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Insemnătatea lucrărilor Comisiunii europene dela gurile Dunărei, 1856 la 1912, de <i>Dimitrie A. Sturdza</i> , I, 1856 la 1866	—,30
— II. 1866—1905	—,50
— III. 1894—1912	1.—
Patrahirul lui Alexandru cel Bun: Cel dintâiu chip de Domn român, de <i>N. Iorga</i>	—,30
Ucraina moldovenească, de <i>N. Iorga</i>	—,30
Monete inedite din orașele noastre pontice, de <i>M. C. Sutz</i>	—,50
Condițiunile de politică generală în cari s'au întemeiat bisericile românești în veacurile XIV—XV, de <i>N. Iorga</i>	—,30
Două tradiții istorice în Balcani: a Italiei și a Românilor, de <i>N. Iorga</i>	—,20
Bătăliile dela Gwozdziec și Obertyn (1531), de <i>I. Ursu</i>	—,50
Descoperiri nouă în Scythia minor, de <i>V. Pârvan</i>	2.—
Ideile de legi și de prevedere, de <i>A. D. Xenopol</i>	—,20
Principele ardelean Acațiu Barcsai și Mitropolitul Sava Brancovici, de <i>Dr. Ioan Lupș</i>	—,30

Analele Academiei Române.

	L. E.
Tom. XXXVI.—Desbaterile Academiei în 1913—1914	5.—
» XXXVI.— <i>Memoriile Secțiunii Istorice</i>	20.—
Armenii și Români: O paralelă istorică, de <i>N. Iorga</i>	—40
Știri nouă din Dacia Malvensis, de <i>Vasile Pârvan</i>	1.—
Privilegiul lui Mohammed al II-lea pentru Pera (1-iu Iunie 1453), de <i>N. Iorga</i>	—50
Castrul dela Poiana și drumul roman prin Moldova de jos, de <i>Vasile Pârvan</i>	1.—
Ostași dela Prut cu un nou act dela Alexandru cel Bun.—Răzeși romașcani, de <i>N. Iorga</i>	—40
Ceva despre Episcopul maramurașan Iosif Stoica.—Câtevâ frag- mente de vechi Cazanii românești, de <i>N. Iorga</i>	—50
Istoria Evreilor în țerile noastre, de <i>N. Iorga</i>	—4
Vasile Lupu ca următor al Impăraților de răsărit în tutelarea pa- triarhiei de Constantinopole și a Bisericii ortodoxe, de <i>N. Iorga</i>	—40
Clopotul dărnit de Caragheorghe, întemeietorul Serbiei, bisericii satului Topola (1811), de <i>N. Iorga</i>	—20
Cetatea Ulmetum, II 1. Descoperirile campaniei a doua și a treia de săpături din anii 1912 și 1913, de <i>Vasile Pârvan</i>	3.—
Cetatea Ulmetum, II 2. Descoperirile campaniei a doua și a treia de săpături din anii 1912 și 1913, de <i>Vasile Pârvan</i>	2.—
Dela Cetatea Tropaeum-Adamelisi: Basilica-cisternă. Studiu arheo- logic, de <i>G. Murnu</i>	1.—
Două inscripții nouă găsite la Mănăstirea Bistrița (Neamț), de <i>N. Iorga</i>	—20
Muntele Athos în legătură cu țerile noastre, de <i>N. Iorga</i>	1.—
Din influențele politice europene asupra Istoriei noastre (Moise Vodă, 1529 Martie—1530 August), de <i>I. Ursu</i>	—20
Steagul lui Mihnea Vodă Radul în muzeul istoric din Belgrad, de <i>N. Iorga</i>	—50
Explorațiuni austriace pe Dunăre la sfârșitul veacului al XVIII-lea, de <i>N. Docan</i>	2.—
Contribuții documentare la Istoria Olteniei în veacul al XIX-lea, de <i>N. Iorga</i>	—20
Nifon II, Patriarhul Constantinopolului, de <i>Diaconul Dr. Nic. M.</i> <i>Popescu</i>	—80
Renegați în trecutul țerilor noastre și al neamului românesc, de <i>N. Iorga</i>	—20
Ședința Academiei Române dela 1 Maiu 1914, de <i>D. A. Sturdza</i>	—60
Fundajiuni religioase ale Domnilor Români în Orient, de <i>N. Iorga</i>	—20
Fundajiunile Domnilor Români în Epir, de <i>N. Iorga</i>	—30
Un act românesc privitor la începătorul culturii bulgare Dr. Ve- ron, de <i>N. Iorga</i>	—20
O hartă a Țerii-Românești din c. 1780 și un geograf dobrogean, de <i>N. Iorga</i>	—50
Nouă documente basarabene, de <i>N. Iorga</i>	—20
Situațiunea internațională a Principatului Țerii-Românești în vremea lui Șerban Cantacuzino (1678—1688), de <i>Ioan Radonić</i>	—30
Correspondența Domnilor și Boierilor români cu Metternich și cu Gentz între anii 1812—1828, de <i>Ioan C. Filitti</i>	—50
Stâlpul lui Mihaiu Racoviță Vv, în Bucovina, de <i>Teodor V. Ste-</i> <i>fanelli</i>	—50
Veneția în Marea Neagră, I: Dobrotici, de <i>N. Iorga</i>	—40
Veneția în Marea Neagră, II: Legături cu Turcii și cu creștinii din Balcani dela lupta dela Cosovo până la cea dela Nicopole (1389—96), de <i>N. Iorga</i>	—50
Tom. XXXVII.—Desbaterile Academiei în 1914—1915	(Sub presă).
» XXXVII.— <i>Memoriile Secțiunii Istorice</i>	(Sub presă).
Veneția în Marea Neagră. III: Originea legăturilor cu Ștefan cel Mare și mediul politic al dezvoltării lor, de <i>N. Iorga</i>	—80
Pilda bunilor Domni din trecut față de școala românească, de <i>N.</i> <i>Iorga</i>	1,50